

STAJSERSKI GOSPODAR

Verlag und Schriftleitung: Marburg a. d. Drau, Badgasse 6 — Fernruf 25-67 — Bezugspreise: in der Ostmark Vierteljährlich RM 1.20 einschl. 9 Rpl Postgebühr; im Altreich: RM 1.20 einschl. 9 Rpl Postgebühr, zuzüglich 18 Rpl Zeitungszustellgebühr
Postcheckkonto Wien Nr. 55030

II. Jahrgang

Marburg a. d. Drau, Samstag 10. Oktober 1942

Nr. 41

Adolf Hitler o povezanosti fronte in domovine

Besedilo velikega govora, ki ga je imel Führer o priliki

otvoritve zimske vojne pomoči 1942/43 — Vojskovanje Nemčije je po Führerjevem razlaganju metodično — V tej vojni se poraja prava ljudska država

Velik govor, ki ga je imel Adolf Hitler pred preteklo sredo o priliki otvoritve vojne zimske pomoči 1942/43, se glasi dobesedno kakor sledi:

»Moji sonarodnjaki in sonarodnjakinje! Minulo je že leto dni, odkar sem s tega mesta govoril pred vami in pred nemškim narodom. V marsikaterem oziru je to obžalovanja vredno. Prvič zato, ker mi je žal, da ne morem pogostejše stopiti pred narod, drugič pa tudi zato, ker se bojim, da moji govori vsled tega ne bodo postali boljši, nego slabši, saj je treba tudi za to vaje. (Veselost in pritrjevanje.) Moj čas je — žal — mnogo bolj omejen, kot čas mojih nasprotnikov. Kdor seveda potuje po cele tedne po svetu, v belosvilni srajci, širokim sombred-klobukom na glavi, drugod pa v kaki drugi noši, se lahko tudi mnogo pogostejše bavi s svojimi govori...

Jaz sem se moral v tem času pečati bolj z dejanji. Mimo tega pa tudi ne morem govoriti vsak teden ali vsak mesec. Kar se mora sedaj izgovoriti, izgovarjajo naši vojaki.

Tudi tvarine, o katerih bi lahko govoril, so seveda težje kot razgovori mojih nasprotnikov, ki so svoja kramljanja — vsaj poprej — mnogo pogostejše pošiljali raz svojih kaminov ali iz drugih mest v vse strani sveta. Mnenja sem, da ne bi bilo prav, ako bi se že sedaj bavil z oblikovanjem tega, kar bo nekoč. Mnogo pravičneje je po mojem mnenju, da se vsi pečamo s tem, kar zahteva čas od nas vseh v tem trenutku.

Zvariti takole atlantiško karto, je seveda zelo enostavno. To neumnost bo pa prav kmalu korigirala trdota dejstev. Pa tudi iz nekega drugega razloga je našim nasprotnikom danes lažje govoriti. Po dolgem brezuspešnem prizadevanju so nenadoma odkrili naš strankin program (nova veselost po vsej dvorani), in tako vidimo začuden, da obljublajo svetu za bodočnost približno isto, kar smo mi že dali nemškemu narodu in radi česar so nam končno napovedali vojno.

Zelo duhovito je tudi, ako na primer pregovori neki prezident sledeče: »Na-

še hotenje gre za tem, da bo v bodoče imel vsakdo pravico biti zavarovan pred bedo«. (Viharna veselost.) Ali kaj silnega. Tu je lahko reči samo eno: Bržčas bi bilo mnogo enostavneje, ako bi bil ta prezident, namesto, da je skočil v vojno, uporabil vso delovno moč svoje dežele za kbristno produkcijo. Predvsem bi bil moral skrbeti v svojem lastnem narodu za to, da na ploskvi, ki mora na slehernem kvadratnem kilometru preživljati samo deset ljudi, ne gospodarita stiska in beda in da mora 13 milijonov ljudi počivati brez dela. Vse to bi gospodje bili lahko napravili! Ako sedaj nastopajo ter se svetu predstavljajo kot rešitelji, izjavljajoč: »V bodoče bomo skrbeli za to, da se beda pretaktosti ne bo več povrnila, da ne bo več brezposelnosti in da bo vsakdo imel svoje stanovanje« — toda vse to bi bili ti inejitelji svetovnih imperijev lahko storili že pred nami v svojih lastnih deželah! (Pritrjevanje.)

Sedaj so naenkrat odkrili vse polno načel nacionalsocialističnega programa. Ako pri tem čujem, da je nekoč — mislim, da je bil gospod Eden, toda človek res ne vé, katera ničla govori pravkar na oni strani — dejal: »To je razlika med Nemci in nami, da Nemci verujejo v nekaj, česar ne verujejo, dočim mi verujemo v nekaj, v kar verujemo« — potem imam reči samo to-le: »Ako verujejo res v to, kar verujejo v svoji domišljiji, potem bi se bili lahko že preje priznali k tej verolopovedi. Zakaj so nam potemtakem napovedali vojno? Po vsem tem vendar niso tako daleč oddaljeni od nas?

Mi vsekakor nismo samo v nekaj verovali, temveč smo tudi storili to, kar smo verovali. In sedaj mislimo, da mo-

WOCHENSCHRIFT DER NSDAP.
Was der deutsche Bauer in den letzten Jahren geleistet hat, ist etwas Einziges und Einmaliges.

ADOLF HITLER

ramo sovražnike poraziti do končne zmage. To verujemo in to bomo tudi storili! (Zadnji stavek je izginil v burnem navdušenju poslušalcev.)

Dejanja proti besedičenju

Glede pojma o veri, se s tem ljudmi sploh ne moremo razgovarjati. Kdor na primer misli, da je bil Namos zmaga ali tudi Andalsnes, ali kdor celo misli, da je bila pri Dünkirchenu izvojevana največja zmaga svetovne zgodovine, ali da je bila kako deveturna ekspedicijska prav tako obudovanja vredno in podžigajoče znamenje zmagovitiga naroda: s tem se spričo svojih skromnih uspehov seveda ne moremo meriti. (Burno pritrjevanje.) Kaj so naši uspehi v primeri z njihovi mi?! Ako prodremo tisoč kilometrov daleč, ni to nič, to je izrecni neuspeh. Če smo na primer v zadnjih mesecih — sploh pa je samo par mesecev, ko se je v tej deželi možno vojskovati — prodrli do Dona, razen tega dosegli še nižje Volgo, ako naskakujemo Stalingrad, ki ga bomo tudi zavzeli, na kar se lahko zanesejo (več minut trajajoče navdušenje) — potem ni to v njihovih očeh prav nič.

Ako proderemo do Kavkaza, je to prav tako malenkostno kakor okupacija Ukrajine, ali pa če dobimo v svojo posest premož iz doneške kotline, 65 do 70 odstotkov ruskega železa, največjo žitnico sveta praktično odpremo nemškemu narodu in s tem Evropi, ali pa če si zavarujemo kavkaške petrolejske vrelce. To vse ni nič! Ako pa kanadske čete pridejo z majhnim angleškim repekom (burna veselost) v Dieppe ter se tam jedva vzdržijo devet ur, in sicer do dokončnega uničenja — potem je to »ohrabrujoče, občudovanja vredno znamenje neizčrpeljive zmagovite sile Britanskega imperija. (Nova veselost po vsej dvorani.)

Kaj so napram temu že naše letalstvo, naša infanterija, naše oklopno orožje?! Kaj je napram vsemu temu storitev naših pionirjev, naših železniških čet, kaj naše gigantske prometne naprave, ki so par mesecih zajele cel kontinent in ga obenem obnovile?! To vse ni nič! In naše

(Scherl-Bilderdienst-M.)

Die große Rede des Führers im Berliner Sportpalast

An der historischen Kampfstätte der NSDAP im Berliner Sportpalast sprach am Mittwochabend der Führer anlässlich der Eröffnung des Kriegswinterhilfswerks. Seine Ausführungen wurden immer wieder von der den Riesenraum bis zum letzten Platz ausfüllenden Menge mit stürmischen Beifallsrufen unterbrochen. — Unser Bild zeigt einen Überblick über die gewaltige Kundgebung während der Rede des Führers.

podmornice niso tudi nič! (Viharna veselost.)

Že leta 1939. niso bile podmornice nič, kajti že takrat je vstal Churchill ter je dejal: »Sporočim vam lahko zanesljivo vest, da je podmorniško nevarnost smatrati za dokončno odpravljeno«. — Ne — trenutek samo — to pač ni bil Churchill, temveč Duff Cooper. Eden izmed teh švadronejev je vedno večji, toda človek jih neprestano zamenjuje. Že takrat so uničili več podmornic kakor smo jih sploh imeli. (Novo, burno pritrjevanje.) Da smo jih vrgli z Balkana, da smo zavojevali Grško, da smo okupirali Kreta, da smo jih napodili nazaj v Severni Afriki — vse to, kakor rečeno, ni nič. Ako se pa nekje izkrcia le par mož, da bi presenetili kako posamično nemško stražo, je to že junaško dejanje!

Kdor veruje tako, ta pač naše vere ne bo nikdar razumel. Ako pa Angleži zares verujejo v svoji domišljiji, potem se je resno bati za njihovo zdravo pamet.

Druga fronta pijancev

Mimo teh »dejanj« imajo seveda še menice za bodočnost. Oni pravijo: »Druga fronta bo prišla! Druga fronta je že na pohodu! Nemci! Pazite se in se obrnite!«

Mi seveda nismo pazili in tudi obrnili se nismo, pač pa smo mirno korakali dalje. S tem pa nikakor nečemo reči, da se ne pripravljamo na drugo fronto. Ako Churchill sedaj govori: »Nemcem bodi prepuščeno, da tuhtajo v svoji bojazni, kedaj in kje jo bomo otvorili« — lahko rečem samo to-le: »Gospod Churchill, strahu mi še niste nikdar napravili!« (Pri teh besedah je zopet nastal vihar pritrjevanja.)

Da si moramo beliti glave, imate prav, kajti, ako bi imeli pred seboj nasprotnika pravega kova, bi si lahko približno izračunal, kje da bo udaril. Ako pa ima

človek pred seboj vojaške butice, ne more nikdar vedeti, kje bodo napadli, saj gre lahko za najneumnejše početje. Edino, kar je neprijetno, je to, da človek spriče teh norcev ali stalnih pijancev nikdar ne vé, kaj bodo počeli.

Vsekakor mu lahko nekaj zagotovim: prav vseeno je, kateri prostor si bo v prihodnje poiskal, povsod bo lahko srečen, če bo ostal devet ur na suhem! (Viharna veselost.)

Najtežja preizkušnja je za nami!

Mislím, da smo v letu 1942. prestali najusodnejšo preizkušnjo našega naroda. To je bila zima 1941/42. Lahko rečem, da je Previdnost rešila v tej zimi nemški narod in zlasti njegovo vojsko. Kaj hujšega ne more priti in tudi ne bo prišlo. Da smo premagali to zimo, da je nemška fronta stala in da smo v poletju zopet lahko nastopili, to je — tako mislim — dokaz, da je bila Previdnost zadovoljna z nemškim narodom.

Bila je zelo težka in zelo trda preizkušnja, to vemo vsi, in vendar tega najhujšega časa nismo samo prestali, temveč nam je uspelo v vsem miru urediti in na novo formirati vse napadalne divizije, oklopne in motorizirane odrede, ki so bili določeni za pričetek ofenzive. Pa tudi ta ofenziva poteka drugače, kakor so si to morda mislili naši nasprotniki. Sicer pa tudi ni potrebno, da postopamo izračunano po njihovem receptu, kajti doslej so se izkazali ravno ti koncepti kot malo uspešni. Ako gledamo nazaj, smo po mojem mnenju lahko zadovoljni s preteklimi tremi leti. Vedno je bilo postavljanje ciljev trezno. Bilo je držno tam, kjer je bila drznost na mestu, odtehtana tam, kjer je bilo tehtanje možno, včasih preiščeno, kjer smo imeli čas, previdno pa tam, kjer smo mislili, da je bila previdnost potrebna pod vsemi okoliščinami. Zelo drzni smo bili

tudi tam, kjer je edino lahko pomagala drznost.

Strategični program I. 1942

Za to leto smo si prikrojili zelo enostaven program: Prvič: Pod vsemi okoliščinami držati to, kar se držati mora, to se pravi: sovražnik naj se zaletava tako dolgo, kakor se mu poljubi, in sicer tam, kjer ne nameravamo prodirati, železno pa držati in čakati, kdo se bo najprej utrudil.

Drugič: Brezpogojno napasti, kjer je napad pod vsemi okoliščinami potreben. Cilj je pri tem popolnoma jasen: Uničenje desne roke te mednarodne zarote kapitalizma, plutokracije in boljševizma, ki pomeni največjo nevarnost, ki je kedarkoli lebdela nad nemškim narodom in proti kateri smo morali nastopiti pred letom dni.

Tu smo si postavili nekaj ciljev. Lahko jih omenim na kratko, da bi vam priklinal v spomin, kaj se je v teh par mesecih vse storilo.

Prvi cilj je bil zavarovanje naše dominirajoče pozicije ob Črnem morju ter dokončno razščiščenje polotoka Krim. Temu cilju sta služili dve bitki: bitka pri Kerču in bitka za Sevastopol.

Ako bi bili naši nasprotniki — to že lahko rečem — dosegli v teh treh vojnih letih samo en tak uspeh, potem se z njimi sploh ne bi več dalo govoriti, ker bi hodili v svoji napihnjeni domišljiji samo še po oblakih in ne več po zemlji.

Ko smo bili vse to spravili v red, se nam je zdelo potrebno, da smo odstranili otekline, ki je nastala ob Volhovu. To otekline smo zadržali in sovražnika uničili oziroma ujeli.

Dosegli smo cilje naše ofenzive!

Nato je prišla prihodnja naloga: priprave za prodor ob Donu. Medtem si je zasnoval nasprotnik velik ofenzivni cilj: iz Harkova je hotel prodrati do obrežja Dnjepra, da bi tako zrušil vso našo južno fronto. Morda se še spominjate, s kakim navdušenjem so naši sovražniki zasledovali te operacije. Končale so v treh bitkah s popolnim uničenjem več kot 75 sovjetskih divizij! (Burno pritrjevanje.)

Potem smo nastopili k lastni veliki ofenzivi. Cilj je bil postavljen takole: Prvič: Sovražniku je treba odvzeti še zadnja velika področja pšenice. Drugič: Odegniti mu je zadnji ostanek premoga, ki ga je možno spremeniti v koks. Tretjič: Prodrati do petrolejskih vrelcev, jih vzeti ali pa vsaj za nasprotnika zapreti.

Napad naj bi se četrtič izpeljal tako daleč, da bi se sovražnika odrezalo od njegove zadnje in največje prometne žile: Volge. Kot cilj je bilo tu postavljeno področje, ki leži med kolenom Dona in Volge. Kot mesto ofenzive se je postavilo Stalingrad. To pa ne morda radi tega, ker je imenovano po Stalinu, temveč izključno radi tega, ker je to strateško važno mesto in ker smo si bili na jasnem, da bo z izključenjem Dnjepra, Do-

Druck und Verlag: Marburger Verlag- und Drucker-Ges. m. b. H. — Verlagsleitung: Egon Baumgartner: Hauptschriftleiter: Friedrich Gölz: alle in Marburg a. d. Drau Badstrasse 6

Zur Zeit für Anzeigen die Preiskliste Nr. 1 vom 1. Juli 1942 gültig. Ausfall der Lieferung des Blattes bei höherer Gewalt oder Betriebsstörungen zieht keinen Anspruch auf Rückzahlung des Bezugs-geldes.

na in Volge iz rečne plovidbe nastala za Sovjetijo ista in še hujša situacija, kakor bi nastala za Nemčijo, ako bi izgubili veletoke Rhein, Elbe, Oder in Donau.

Samo na ogromni Volgi transportirajo v šestih mesecih okrog 30 milijonov ton blaga. To je toliko, kakor na Rheinu v vsem letu. To je sedaj odrezano, in sicer že dalje časa. Sedaj je zlasti zavzetje Stalingrada samega, ki bo zaključeno, s čimer bo zagozda podaljšana in ojačena.

In lahko ste prepričani, da nas s tega mesta nikdo ne bo več odpravil. (Več minut trajajoči val navdušenja po vsem Sportpalastu.)

Kar se tiče nadaljnjih namenov, boste razumeli, da o tem ne govorim, ker gre za cilje, ki jih trenutno zasledujemo. O tem govori mesto mene gospod Churchill. Toda prišel bo trenutek, ko bo dobil nemški narod popolno jasnost tudi glede teh nadaljnjih ciljev.

Lahko vam pa — šestič — sedaj tudi povem, da smo si postavili organizacijo tega ogromnega prostora, ki smo ga zasedli, kot naš cilj. Nam pač ni bilo edine na tem, marširati toliko in toliko tisoč kilometrov, temveč na tem, da postavimo ta ogromni prostor v službo prehrane našega naroda, zavarovanja naših surovin in s tem ohranitve vse Evrope.

V to svrhu je bilo treba najprej spraviti v red ves promet. Tudi Angleži so na tem polju storili mnogo koristnega. Tako so n. pr. zgradili železnico iz Egipta do Tobruka in ta železnica nam sedaj zelo koristi. (Viharno navdušenje.)

Toda kaj je dejstvo, da so s to železnico bili še pravočasno gotovi, napram železnicam, ki jih moramo graditi mi, pa ne morda za rusko, temveč za nemško uporabo. (Novi val navdušenega pritrdjevanja.)

Ogromna železniška mreža

Na desetstisoče kilometrov železniških prog smo že davno vzpostavili in jih še vzpostavljamo, zahvaljujoč se pridnosti in sposobnosti desetstisočev nemških vojakov, železniških pionirjev, članov organizacije Todt, delovne službe itd. To ogromno železniško omrežje, ki teče da-

(Weltbild)

Der Führer begrüßt Generalfeldmarschall Rommel und Generalfeldmarschall Keitel auf der Großkundgebung zur Eröffnung des Kriegswinterhilfswerkes im Berliner Sportpalast.

PK.-Aufnahme: Kriegsb. Heß (Wb.)

Großadmiral Raeder besichtigt Marinestützpunkte im Süden der Ostfront.

nes večinoma že na nemški koloseški širini, je bilo popolnoma zrušeno. Bilo je treba na novo zgraditi več tisoč mostov, odpraviti je bilo neštrevilno eksplozivnih mest, ustvariti pa je bilo treba vse polno prehodov. Vse to se je zgodilo v par mesecih in bo končno urejeno v par mesecih. (Viharno pritrdjevanje.)

Sedaj — moji strankini tovariši — boste razumeli tudi tole: Če so v sovražnem taboru ljudje, ki pravijo: »Zakaj stojite nenadoma?« — jim zamorem odgovoriti takole: Ker smo previdni. Mi nočemo dirjati, recimo, v Benghazi, da bi se morali potem v diru povrniti. Mi stojimo na kakem mestu tako dolgo, dokler ni dovoz popolnoma v redu.

Tega pa ljudje, ki vojaško mislo šolani, pač ne morejo razumeti. Zato pa tudi nimajo nikakih uspehov. Vsi ljudje pa, ki razpolagajo vsaj z nekaj vojaškim znanjem, bodo morali priznati, da je vse to, kar smo v par mesecih zavojevali s čisto prostorninskega vidika, edinstveno v svetovni zgodovini. (Vedno glasneje in močneje pritrdjevanje desetstisočev.)

To pa pravim tudi radi tega, ker se nahaja morda tudi pri nas kje kak stari, reakcionarni nergač, ki bo dejal: »Ja, kaj pa je to. Tu stoji sedaj že celih osem dni.« — Da, moj dragec, tebe še manjka. Ti bi moral v ospredje ter vzpostaviti red v prometu. (Veselost.) Nemški narod — o tem sem prepričan — je imel doslej v celoti nerazrušljivo zaupanje do svojega vojaškega vodstva in do svojih vojakov... (dolgo pritrdjevanje), in ta narod ve, da brez vzroka ni nikakega zastoja. (Novo, viharo pritrdjevanje.)

Prve ceste v zavzetem ozemlju

Prometa pa ne urejamo samo na železnicah, saj moramo graditi tudi ceste. Kajti »objavljena dežela proletarcev in kmetov« nima žal nikakih cest, temveč samo koščke cest. Prve ogromne ceste

gradijo v tej deželi sedaj naše organizacije. V marsikaterih krajih je treba izpeljati poti preko močvirij, o katerih so nekoč mislili, da jih sploh ni mogoče premostiti.

Ako pa kdo poreče: »Rusi pa le pridejo preko« — je treba vedeti, da so to nekaki močvirci in nikaki Evropejci, to že moramo priznati. Za nas je že težje prerivanje skozi močvirje kot za ta narod, ki se je rodil v močvirju.

Organizacija kmetijstva

Mi pa organiziramo v ozadju tudi kmetijstvo. To področje je treba vključiti, in to ni tako enostavno, ker ne gre samo za to, da se seje in žanje, temveč tudi za to, da se pokaže korist. Z drugimi besedami: Te pridelke je treba na ogromne daljave spraviti do železniških postaj, kjer jih je treba natovoriti. Končno pa moramo preurediti del tega gospodarstva. Na tisoče traktorjev, ki so bili poškodovani ali odstranjeni, je treba nadomestiti ali popraviti ter nadomestiti z drugimi sredstvi. Lahko vam rečem, da je občeudovanja vredno, kar je bilo tu storjenega.

Medtem, ko se vojak bori spredaj na fronti, že orjejo drugi vojaki par kilometrov za fronto in za njimi že prihajajo organizacijski štabi naših kmetijskih organizacij. (Viharno odobravanje.)

In če pride tak puhloglavec kot je Duff Cooper, Eden ali eden izmed teh potepuhov in reče: »Da, to je bila velika napaka Nemcev, da so vkorakali v Ukrajino in vse do Kubana« — jim moram odgovoriti samo to: »To bodo že še videli, ali je bila napaka, da smo se podali v ta področja pšenice. (Novo navdušenje po vsej ogromni dvorani.)

Prve, če tudi še skromne rezultate tega dejanja smo k sreči že izročili nemškemu narodu. Toda bodite prepričani, da smo šele pri začetku. Vse preteklo leto je bilo leto bojev. Temu letu je sledila strašna zima in sedaj smo zopet v boju.

Toda že prihodnje leto bo to področje povsem drugače organizirano. Lahko se zanesete na to, da znamo urediti take stvari.

Za tem pa prihaja končno organizacija splošnega gospodarstva. Saj je treba vzpostaviti celokupno gospodarstvo. Na tisoče podjetij, tvornic, mlinov itd. je treba spraviti v tek, ker je sedaj vse razrušeno.

Lastna industrijska oporišča na vzhodu

Za tem pa stoji rudarstvo. Tudi rudarstvo je treba vključiti in zato je treba električnega toka. Vedno znova lahko rečem: Ko bi vi videli, kako se tam dela in kaj se vse tam ustvarja! Potem bi videli, da vemo do dneva natančno, kdaj bo dogotovljen ta ali oni obrat, kdaj bo priključen električni tok in do katerega dne bo pridobljenih toliko in toliko ton premoga.

Ni nam več treba dovažati premoga iz Nemčije na vzhod, temveč mi si bomo tam ustvarili svoja lastna industrijska oporišča. (Več minut trajajoči orkan navdušenja.) Sedaj boste razumeli, da tudi v času, ko se navidezno nič ne dogaja, nastajajo ogromne stvari. (Se večji je pri teh besedah val navdušenja po vsej dvorani.)

Odrešenje človeka

K temu pa pride sedaj odrešenje prebivalstva od pritiska boljševiške sile, ki drži duševno še milijone ljudi v obupu in strahu, ki si ga v Nemčiji in drugih deželah niti ne morejo predstaviti. To je strah pred komisarjem, strah pred GPU, strah pred celim režimom, ki napolnjuje več milijonov ljudi. Vse to je treba polagoma odstraniti in se bo tudi odstranilo.

Tančuj se nahajajo danes velika področja, v katerih sodeluje več milijonov prebivalstva z nami, so pa tudi druga področja, v katerih se prebivalstvo bori v naših vrstah in ob naši strani. (Viharno odobravanje.)

Rezultati tega ogromnega delovanja, ki sem ga zamogel opisati le v par kratkih stavkih, so ogromni. Medtem, ko se nahajamo na severu Evrope, na zapadu in na drugih frontah v obrambi, ustvarjamo na ta način enega izmed ogromnih predpogojev za organizacijo Evrope v vojni in za zmago.

Kakor veste, ustvarjajo naši nasprotniki neprestano »čudeže«. Ni ga tanka, ki ga grade, da ne bi bil »najboljši na svetu«. Tudi nimajo letala, o katerem ne bi zatrjevali isto. Če vlivajo top, kak običajen top, je to že »občudovanja vreden top«. Tako gradijo novo strojnico ali avtomatično pištolo. Seveda je tudi ta pištola najboljša na svetu. Tako je baje

nova Sten-pištola po njih mnenju svetovni izum. Če si pa človek potem ogleda to ropotijo, bi lahko dejal samo to, da je ne bi stisnil v roko nobenemu nemškemu vojaku.

Oni nas nadkriljujejo v vsem. Nadkriljujejo nas s svojimi generali in prav tako tudi s hrabrostjo njihovih posameznih vojakov. Vsak Anglež bi se brez nadaljnjega spravil nad tri Nemce. (Velika veselost.)

Toda velike junake te vojne bo zgodovina zabeležila na naši strani. (Novo viharno pritrdjevanje.)

Zgodovina bo pri tem počastila samo pravičnost in resnico.

Falanga zaveznikov

K temu pa prihaja na naši strani nadaljnja zgraditev naših zavezništov, sodelovanje z našimi zavezniki, na čelu z našim najstarejšim zaveznikom Italijo. (Viharno navdušenje.) Mi se ne bomo samo na eni fronti skupno, temveč na celi vrsti front, in to je dobro tako, ker se vidi, da so vsi upi naših nasprotnikov, da bodo omajali to zvezo, gola blaznost. Midva sva si popolnoma na jasnem glede tega, kaj bi se z našima deželama zgodilo in iz neumnih ciljev naših nasprotnikov smo že izvedeli, kakšna bi bila usoda vse Evrope, ako bi ta drugi svet kedarkoli zmagal.

Ako pravijo danes: »Da, seveda, mi prevzamemo zaščito Evrope, pred boljševizmom«, jim lahko odgovorim samo to-le: Anglija naj pazi, kako se bo sama zaščitila pred komunizmom. (Novo viharno pritrdjevanje.) Mi ne rabimo njene zaščite. Mi smo opravili sami z boljševizmom v notranjosti, mi bomo gotovi z njim tudi na zunaj. To smo dokazali. (Veliko, navdušeno razpoloženje poslušalcev.)

Ako pa v neki deželi berejo nadškofje svete maše na oltarjih, ki so pokriti s prti, ki nosijo na eni strani boljševiški znak, na drugi strani pa znak lastne dežele, potem ne vidim nič dobrega za tako deželo. To vemo mi mnogo bolj, kam to vodi. Angleži bodo to še doživeli. Morda jih bo usoda prav tako kaznovala, kakor je kaznovala bivšo Nemčijo, ki je mislila, da sme paktirati s takimi ljudmi. (To ugotovitev je pozdravil nov vihar pritrdjevanja.)

Nemčija, Italija, Španija, Madžarska, Rontunija in cela vrsta drugih evropskih narodov je rešila ta problem. Ali bo nasprotni tabor tudi opravil s komunisti, bo pokazala šele ta vojna. Da pa nasprotniki z nami ne bodo gotovi, o tem so lahko prepričani! (Zopet se je razil po dvorani ogromni val narodnega navdušenja.) Če zajamemo vse naše zaveznike in tiste, ki se bore ob naši strani, Romune in Madžare, Hrvatse in Slovake, na severu pa predvsem Fince, nadalje Špance itd., lahko rečemo:

To je danes križarska vojna Evrope!

K temu pridejo še germanski prostovoljci naše Waffen-SS in lastne legije posameznih evropskih držav. To je resnična Evropa, ki se je znašla v enem taboru, prav tako kakor v nekdanjih časih proti Hunom ali Mongolom.

In tako je, odkar sem zadnjikrat govoril tu pred vami, tudi Japonska stopila v to vojno. (Viharno odobravanje.) Doživela je seveda tudi same »poraze« in japonski generali se sploh ne dajo primerjati z brezprimernimi junaki in slovitimi generali Anglije ali celo Amerike. Mac Arthur, kakšen general! Kako naj se meri z njim kak mali Japonec. Samo, da so Japonci medtem zavzeli Hongkong, polastili so se Singapurja in Filipinov, zavzeli bodo še celo Novo Gvinejo in obenem že sedijo na Javi in Sumatri. Toda vse to ni nič napram neizmernim zmagam, ki sta jih tam izvojevali Anglija in Amerika, bitke, pomorske bitke, kakor jih svet še ni videl.

Roosevelt pa pravi: »K temu ne morem zavzeti stališča, o tem ne morem spregovoriti, besedice, sploh se pa o tem nočem izraziti ali kakorkoli pobliže izpovedati. Mi poznamo te junake preveč natančno! (Viharno odobravanje.)

Danes je res ves svet obsegajoče zavezništvo ne samo nemaničev, temveč vseh tistih narodov, ki se bore za čast in poštenje in ki so trdno odločeni, pomesti z najnižkotnejšo koalicijo, ki jo je svet kedarkoli videl.

Si tem v zvezi moram še enkrat govoriti o naših podmornicah. Uspehi podmornic so se od leta 1939, vsled junaške podpore našega letalstva od meseca do meseca povečali.

Sedaj pa izjavljajo naši nasprotniki: »Mi imamo ogromna obrambna sredstva, mi imamo nove metode, angleški in ameriški duh sta izumila povsem nove stroje, s katerimi bomo krotili to nevarnost! Jaz jim lahko rečem samo to-le: »Nemški duh ne miruje!« (Ogromno pritrdjevanje.)

Mi smo z našimi podmornicami zdaj leta prekosili vse prejšnje storitve. Lahko vam tudi zagotavljam, da se na tem tudi v bodoče ne bo prav nič spremenilo.

Ostali bomo še neprestano na tekočem, o tem so lahko prepričani. (Vedno jačji aplavz.) Tudi pri nas ne nadaljujemo samo izdelovanje orožja, tudi pri nas se konstruirajo predvsem nove orožje.

Doslej smo vsako leto nastopili z orožjem, ki je nadkriljevalo sovražnika. To bo tudi v bodoče tako. (Desettisočji so pri teh besedah navdušeno sledili Fuhrrerju.)

Ako si pogledamo skupni rezultat, lahko ugotovimo, da so bili tudi zadnji meseci tega leta uspešni. Tako bo ostalo tudi v bodoče.

Unterstreifer!

Deine Zugehörigkeit zum deutschen Volk verpflichtet Dich, die deutsche Sprache zu erlernen und zu gebrauchen!

Spodnještajerc!

Tvoja pripadnost k nemškemu narodu Ti nalaga dolžnost, da se naučiš nemščine in se je poslužuješ!

Bombardiranje

Jim bomo vrnil!

Vsekakor imajo poleg »druge fronte« še drugo sredstvo. Možakar, ki je izumil bombardiranje nedolžnega civilnega prebivalstva, izjavlja, da se bo bombardiranje Nemčije itd. še zdaleka ojačilo. K temu bi spregovoril samo to-le: Maja leta 1940. je gospod Churchill poslal prve bombnike nad nemško civilno prebivalstvo. Jaz sem ga takrat avaril, skoro štiri mesece, vsekakor zaman. Nato smo udarili mi, in sicer tako izdatno, da je začel naenkrat tuliti ter izjavljati, da je to strašno barbarstvo in da se bo Anglija že maščevala. Človek, ki ima vse to na vesti, ki je vsega tega kriv, je imel še drznost, izjavljati svojo nedolžnost. Danes vodi zopet to vojno.

Nekaj bi danes dejal: Tudi tokrat bo prišla ura, ko bomo odgovorili. (Nepopoln sen po navdušenja je zaoril pri teh besedah po dvorani.)

Zadnja ura židovstva

Naj bi tokrat oba generalna zločinci te vojne in njihovi židovski podrepanki ne jadovali, ako bo konec hrjži za Anglijo kot začetek. (Vedno ogromneje pritrdjevanje poslušalcev.)

1. septembra 1939 sem v takratni seji Reichstaga izjavil dve stvari:

Prvič: Da nas potem, ko nam je ta vojna že vsiljena, ne bo strla nobena sila orožja in tudi ne čas, in drugič, da bo v slučaju, ako bi židovstvo izzvalo internacionalno vojno v svrhu uničenja arijskih narodov Evrope, iztrebljeno židovstvo, ne pa arijski narodi. (Besede, ki jih je spregovoril Führrer, so se popotile v orkanu navdušenja.)

Intrigantom okrog blazneža v Beji hiši je uspelo vreči narod za narodom v vojno. Toda v istem času je šel od naroda do naroda val antisemitizma in bo zajemal državo za državo, ki bo stopila v vojno. Vsaka od teh držav bo nekega dne izšla kot antisemitistka iz te vojne. Židje so se nekoč tudi v Nemčiji smejali mojim prorokbam. Ne vem, ali se danes tudi še smejejo in ali jim ni več do smeja. Pa tudi sedaj lahko zagotavljam, da jim bo smeh povsod prešel. Pa tudi s to mojo prorokbo bom imel prav!

Svetovno-zgodovinski uspehi zadnjih mesecev so tako ogromni, da je sedaj pač potrebno, da se spomnimo tistih, katerim se imamo za vse te uspehe zahvaliti. Kajti v časopisih citate o velikih zmagah, o velikih obkoljevalnih bitkah, po cele tedne citate pa tudi samo: »Operacije se nadaljujejo« ali pa »Operacije potekajo ugodno« ali pa »Na tej in tej fronti vlada mir« ali pa »Na drugih frontah so bili napadi odbiti«.

Storitve naših vojakov

Moji sonarodnjaki! Kar se skriva za temi enostavnimi besedami vrhovnega poveljstva, tega niti ne slutite. Vojno

poročilo mora ostati skromno. Mi moramo pri tem najti ravnotežje, da bi tako pravičnejše premetrili resnična dejstva po njih pomenu za celoto. To pa nikakor ne pomeni, da je borba — tam, kjer je v merilu do velikega dogajanja, majhna — za posameznega nemškega vojaka lažja kakor tam, kjer gre za največje odločitve.

Vedno je človek tisti, ki mora tvegati svoje življenje

Mnogokrat so stotisoči pridnih vojakov vseh vrst orožja, infanterije, vojske, pionirji, artileristi, odredi Waffen-ff, italci, mornariške posadke naših vojnih ladij nad in pod vodo — vsi ti morajo včasih po več dni tvegati svoje življenje in potem ne čitajo nič drugega kot: »Obrambni boj« ali »Sovražni vdor je bil zapahnjene« ali »Vdrli sovražnik uničen« ali »Dosežen prodor«. »Pohod na tem in onem področju«. »Zavzetje tega ali onega sedla ali mestat. Vi, moji sonarodnjaki, ali ne slutite, koliko človeškega junaštva, pa tudi človeške boli, trpljenja in saj lahko rečemo, tudi strahu, strahu pred smrtjo, se skriva pod vsem tem, zlasti pri vseh tistih, ki se jih postavi prvokrat pred božjo preizkušnjo tega najvišjega sodišča. Vse to se čita tako enostavno in vendar je silno težko.

Tiho junaštvo

Šliho je, kakor v svetovni vojni. Tu di tokrat je prišlo domov mnogo vojakov, ki so jih vprašali: »Kako je tam, kaj pravzaprav?« Toda tu so morali spoznati, da se vsega tega ne more dopovedati tistemu, ki ni ničesar doživel. Kdor tega ni doživel ne vé prav nič, on tega ne razume in zato mu ni mogoče ničesar dopovedati. Valed tega je mnogo slučajev, da marsikateri vojak sploh umolkne in ničesar ne reče, ker ima občutek: Tega ne morem opisati tako, kakor je, predvsem pa ne o tako barbar-skem sovražniku, kot je na vzhodu, sovražniku, o katerem je znano, da se ne rekrutira iz ljudi, temveč iz zverin.

Neizmeren bol, predanost in dejavnost je za temi suhimi ugotovitvami. Ako citate, da je ta ali oni sprejel viteški križ, je to čisto kratek opis, ki ga objavlja lokalni tisk. Toda koliko storitev obsega tak opis, tega se velika masa našega naroda niti ne bo zavedala. Nemogoče je, da bi posameznik mogel točno doznati, kaj pomeni, ako letalec sestrelil 30, 40, 50 sovražnikov, ali če doseže celo 80 do 100 letalskih zmag. To ni bilo sto bojev. Saj je včasih celo tisočkrat tvegati svoje življenje. In če je dosegel končno celo 150, 180 ali 200 zmag, potem je to ... (Prihodnje Führrerjeve besede so utonile v orkanu ogromnega navdušenja.)

Tega pa še ni bilo, niti v pretekli vojni ne. Ali pa, če poveljniki podmornic vedno znova napadajo, če poveljniki malih hitrih čolnov izvršujejo vedno znova svo-

je naloge, ako minolovci izvršujejo dolžna povelja v neprestanih podvigih — je to neprestano tveganje življenja po tednih in mesecih, vse to pa izraža ena vrstica, ki jo natisnejo časopisi. Ako si to predčimo, moramo spoznati, da se domovina pri vseh svojih storitvah ne more dovolj zahvaliti našim vojakom. (Viharno odobravanje.)

In to ne velja samo za naše vojake, temveč tudi za vojake naših zavezniskih narodov, ki se bore ob naši strani. Pa še nekaj je treba omeniti, namreč to, da nemška vojska ne postopa tako kakor morda Angleži, da bi mi zavezniške pošiljali vedno tja, kjer je najbolj vroče, temveč mi smatramo za svojo razumljivo dolžnost, da nosimo pravično tudi našo, bogato odmerjeno krvno breme.

Mi nimamo Kamščanov in Avstralcev, ki bi hodili za nas po kostanj v žerjavico, mi se borimo skupno z našimi zavezniki kot zvesti, pošteni zavezniki. (Viharno, dolgo odobravanje.)

S krvjo varimo naš Reich

To pa smatramo tudi za potrebno. Kajti samo iz te, morda najtežje borbe v naši zgodovini, bo na koncu nastala to, kar je nam nacionalsocialistom, ki smo prišli iz prve svetovne vojne, lebdelo pred očmi: Veliki Reich v žalosti in veselju zvezane tesne narodne skupnosti. Ta vojna je pokazala le eno veliko, svetlo stran: veliko tovarštvo. Kar je hotela naša stranka v miru, oživetvorenje narodnega občestva na osnovi doživetja prve svetovne vojne, to se sedaj ojačuje. Vsa nemška plemena imajo svoj delež. Ustanovitev Velike Nemčije bi bila sicer samo državnopravni akt.

Tako pa je s krvjo vseh podpisani večni dokument, torej listina, ki je ni več mogoče zabrisati in napram kateri bo ostalo vse besedičenje nasprotnikov popolnoma brezuspešno, zlasti pa je to dokument, ki je dat tej državi ne samo obliko v vidlika moči, temveč tudi notranjo vsebino.

To ste morda že opazili, ko citate predloge za odlikovanje z viteškim križem. Tu je navaden pešec, Gefreiter, Unteroffizier poleg Feldwebel-a, Leutnant-a in General-a. Ali pa, če pogledate povišanja naših mladih oficirjev: tu je že vdrila nacionalsocialistična skupnost v polnem obsegu. Danes ni več predpavic na osnovi krstnega dokumenta (vedno gromovitejšje odobravanje), tu ni več odločen prejšnji življenjski položaj, tu ni merodajen pojem kapitala, tudi ne takozvano poreklo, pa tudi ne takozvana izobraženost od nekdaj.

Tu je samo eno in edino merilo: vrednotenje pridnega, hrabrega, zvestega moža, odločnega borca, ki je sposoben, biti vodja svojega naroda. (Pri teh besedah je nastal nov val navdušenja.)

Izpolnitev nacionalsocializma

Zares se je zrušil stari svet. V tej vojni je nastala s krvjo ojačena ljudska

Prispevajte v nedeljo, dne 11. oktobra 1942 v hišno

zbirko vojno zimske pomoči!

(2. Opfersonntag des Kriegswinterhilfswerkes 1942/43)

PK.-Aufnahme: Kriegsb. Rothkopf (Wb.)

Schwere Flakartillerie am Rande des Kaukasus.
Zur Bekämpfung von Erdzielen ist schwere Flakartillerie nördlich von Pjatigorsk,
der »Stadt der fünf Berge«, in Stellung gegangen.

skupnost, in sicer mnogo jačja kot smo jo mogli mi nacionalsocialisti po svetovni vojni izročiti narodu z našo veroizpovedjo.

In to je morda v bodoče največji blagoslov za naš narod, da bomo izšli iz te vojne izboljšani za našo skupnost, očiščeni mnogih predsodkov in da se bo šele po tej vojni prav izkazalo, kako pravilen da je bil program našega gibanja, predvsem pa: kako pravilna je bila v splošnem naša nacionalsocialistična orientacija. Kajti eno je gotovo: te vojne ne preživi nobena meščanska država več. (Novo viharno odobravanje.)

Tu bo moral vsakdo prej ali slej priznati barvo. Ne samo tisti, ki bo znal svoj narod le državno, temveč tudi družabno zvariti v veliko skupnost, bo izšel iz te vojne kot zmagovalec. Da smo mi nacionalsocialisti že nekoč položili ta temelj, se imamo zahvaliti in se imam zahvaliti osebno doživetju prve vojne. Da se pa mora preboriti Velika Nemčija skozi to drugo vojno, temu dejstvu se bo imelo naše gibanje zahvaliti za poglobitev programa v bodočnosti. O tem so lahko prepričani vsi tisti, ki še na tistem upajo kot ostanek nepodučljive preteklosti, da bi potom besedičenja in nergačenja morda le še doživeli jutranjo zarjo svojega razrednega sveta. Ti gospodje bodo doživeli klavem brodolom. Svetovna zgodovina jih bo potisnila ob stran tako, kakor da jih poprej nikdar ni bilo. (Zopet je zaorila vsa dvorana v gromko pritrdjevanje.)

Ko sem se vrnil nekoč kot vojak iz velike vojne, sem nemškemu narodu obrazložil ta svetovni nazor, obenem pa sem postavil strankine temelje. Ali mislite, da bi kak Nemec zamogel vojakom, ki se bodo danes zmagovito vrnili iz te vojne, ponuditi drugo Nemčijo kot nacionalsocialistično, in sicer v smislu pravilne izvršitve naših idej o narodnem občestvu? To je nemogoče! In to bo v bodoče gotovo najbolj blagoslovljena korist te vojne.

Odločilna ni samo razširitev prostora, odločilna bo napolnitev tega prostora s sklenjenim močnim narodom, ki se bo moral priznati k temu najbistvenejšemu načelu:

V tem narodu nosi vsak vojak maršalsko palico v tornirju, ne samo v teoriji, temveč tudi resnično. Po tej vojni se bo

šele prav gotovo odprla pot za vsakega sonarodnjaka, tista pot, ki mu jo zamo-rejo otvoriti njegova genialnost, pridnost, hrabrost, sposobnost in pripravljenost.

Storitev domovine

V tem trenutku pa ne bi hotel zamuditi konfrontacije fronte z domovino. Tudi domovina ima prestati velike težave. Nemški delavec se obada. Ko je šlo v letošnjem poletju za to, da dobi fronta čimprej novega obrambnega orožja, sem doživel, da delavci v mnogih obratih niso delali samo deset in enajst ur, temveč so več tednov opustili nedeljski počitek, da bi dali fronti orožje ter ji tako pomagali.

Poudariti moram, da so storitve nemškega delavca ogromne. To delavstvo je zvesto današnji državi, svojemu vodstvu, predvsem pa svojim vojakom, tovarišem in sodelavcem.

Poudariti moram nadalje, da izpolnjuje kmetstvo ljudstvo prav tako svojo dolžnost. Milijoni nemških žena so se vključili v ta delovni proces. Danes mora marsikatera kmetica opravljati delo dveh moških. Poudariti pa moram končno tudi, da se žrtvujejo tudi duševni delavci, da milijoni in milijoni dajejo iz sebe vse v izumevanju in delu, da bi narod oborožili in da fronta nikdar več ne bi pokazala vzgledov iz leta 1918.

Ako torej danes lahko rečem domovini, da je lahko popolnoma pomirjena, da na vzhodu in zapadu, na severu in na jugu stoji nemška fronta naših vojakov neomajno, potem lahko prav tako povem tudi fronti: Nemški vojak, ti si lahko pomirjen, za teboj stoji domovina, ki te ne bo nikdar zapustila. (Nepopisen val navdušenja je spremljal te Führerjeve besede.)

Žrtev naroda

To ni nikaka fraza. Teden za tednom, mesec za mesecem vari ta vojna vse dobre ljudi našega naroda iz vseh življenjskih plasti v neločljivo narodno skupnost. In ta skupnost se bo zlasti zopet izkazala pri velikem pomožnem delu, ki ga imamo opraviti v tej zimi.

Že opetovano sem poudaril, da bi bila možna tudi kaka druga pot pomoči, toda tega nismo storili iz enostavnega spoznanja, da je važno posameznega sona-

rodnjaka sprijazniti z nalogami, ki so namenjene narodu. Na ta način se dotaknejo te naloge vsakega posameznika, zlasti pa se morajo srečnejši tega življenja pečati z bedo manj osrečenih in tako jim kažemo s stalno propagando vse to, kar je treba storiti, da bomo res lahko govorili o skupnosti v pravem pomenu besede, da torej ne gre za izpoved usnic. Vsak posameznik mora dejansko z vsem svojim premoženjem prispevati, biti koristen temu občestvu, nikdo pa nima pravice, izključevati se od tega dela, najmanj pa v času, ko morajo milijoni drugih to občestvo braniti s svojo krvjo.

Ta moj apel velja vsemu nemškemu narodu v imenu vseh njegovih vojakov in vseh tistih, ki se žrtvujejo v oboroževalnih obratih ter na deželi ali kjerkoli.

Sabotérji bodo uničeni

V tej uri pa ne bi hotel pozabiti izjavo, da bomo vsakega sabotérja te skupnosti brez usmiljenja uničili. (Viharno odobravanje.) Šele pred nekaj tedni je pisal neki angleški list v uri svojega svitanja povsem pravilno, da se naj nikdo ne smeje nemški zimski pomoči. Nekaj je predvsem dejstvo: Ako se v Angliji bogati eden na račun drugega, tedaj prejme, ako ga je možno prijeti, par ur nauka, v najslabšem slučaju pa par tednov ali mesecev ječe in živi potem boljše kot vsak vojak na fronti, medtem ko v Nemčiji vsak, ki se pregreši nad skupnostjo, roma v svoj grob. Ta angleški list ima povsem prav.

V času, ko tvegajo najboljši sinovi našega naroda svoje življenje na fronti, v tem času ni prostora za zločince in malopridneže, ki razdirajo narod. (Več minut trajajoče pritrdjevanje po vsej ogromni dvorani.)

Kdor se bogati s tem, kar je namenjeno našim vojakom, lahko računa s tem, da bo neusmiljeno odstranjen. Kdor se

PK.-Aufn.: Kriegsber. Pistorius (Wb.)

In guter Laune.
In einer Kampfpause der harten Panzerschlacht am Terek sorgt ein Panzersoldat für fröhliche Unterhaltung.

obogati s tem, kar žrtvujejo mnogi siromaki v našem narodu za naše vojake, naj ne računa na milost. Vsak Nемеc mora vedeti, da dobijo to, kar je namenil svojim vojakom ali v stiski se nahajajoči domovini, res ista, ki so si to zaslužili in za katere je tudi namenjeno.

Zlasti in predvsem pa si naj ne domišlja kak navadni zločinec, da se bo s kakim novim zločinom rešil preko te vojne. Mi bomo že poskrbeli za to, da ne bodo umirali pod okoliščinami samo pošteni na fronti, temveč tudi za to, da zločinec in nesramnež doma pod nobenimi okoliščinami ne bosta preživela tega časa. (Nov, vihar ni val navdušenja.)

Meni ni do tega, da bi morala nemška žena, ki gre morda ponoči z dela, vedno v strahu paziti, da se ji ne bo pripetilo nič žalega.

Mi bomo te zločince iztrebili in mi smo jih iztrebili. In temu se ima zahvaliti nemški narod, da je danes tako malo zločinov. Mislim, da sem tudi tu deloval v smislu ohranitve naše skupnosti, zlasti pa v smislu naše fronte, ki ima pravico zahtevati, da so njih rodine, žene in drugi svojci v času, ko oni riskirajo svoje življenje, doma zaščiteni.

V tem trenutku pa moram fronti zagotoviti še nekaj drugega, in sicer to, da sprejema in trpi domovina vojno tam, kjer jo zadene celo z najhujšo trdoto, z neizmerno hrabrostjo.

Poznam neko frizijsko mesto, ki sem ga hotel že davno izprazniti, ker je bilo vedno znova napadeno. Nato sem hotel odstraniti iz mesta žene in deco, da bi jih spravil na varno. To je bilo izključeno. Vedno znova so se povrili v svoje mesto, ni jih bilo mogoče spraviti iz mesta, akorav so tako težko trpeli.

Tudi tu se dogajajo številni junaki, pa ne samo od strani moških, nego tudi od strani žensk. Junakinje pa niso samo ženske, temveč tudi dečki, ki še niso dosegli niti 15., 16. ali 17. leto svoje starosti. Svoje življenje vpostavljajo v spoznanju, da smo v tej vojni ena sama zakleta skupnost, ki dobro vé, da bomo iz te vojne izšli ali kot zmagovalci ali pa bomo skupno določeni za iztrebljenje. (Dolgo, viharno pritrjevanje.)

Ako voljak tega ne bi vedel, ne bi mogel od njega pričakovati, da bo tvegaj svoje življenje. Narobe pa mora vedeti vsa domovina, da se jo vrednoti odgovarjajoče njenim storitvam.

Vsled tega pričakujem, da bo nova rimska pomoč posebno močan dokument te naše nerazrušljive skupnosti, da bo narod ravna s tem oddal pred vsem svetom svoj votum, da je to nekaj drugega kot kako lažljivo glasovanje, temveč votum žrtve, z izjavo:

Mi stojimo za našimi vojakmi, kakor se borijo naši vojakmi za nas!

Mi stojimo skupno z našim narodom in našo skupnostjo ter ne bomo kapitulirali pod nobenimi pogoji!

Naši nasprotniki se naj vojskujejo, dokler morejo. Kar moremo storiti za njihov poraz, bomo storili!

Da bi nas oni kedar koli porazili, je nemogoče in izključeno. Samo nacional-socialistična Nemčija in z njo zvezane države bodo izšli kot mladi narodi, kot resnični narodi in narodne države iz te vojne s slavno zmago!

Vihar pritrjevanja, ki je spremljal Führerjev govor več kot poldrugo uro, se je ob teh besedah stopnjeval v edinstveno ovacijo za Führerja.

PK.-Kriegsbericht Hühne (Sch.)

Auch ein »Geleitzug« für England.

Aber seine Ladung wird bestimmt ihr Ziel erreichen. Es handelt sich nämlich um schwere Bomben, die auf Transportkarren in langer Reihe zu einem deutschen Feldflugplatz gebracht werden.

Vojni dogodki preteklega tedna

V septembru je bilo potopljenih nad 1 milijon ton anglo-ameriške trgovske tonaže - Novi uspehi v Stalingradu in Kavkazu - 35 sovjetskih ladij potopljenih v septembru - Italijanska podmornica potopila ameriško bojno ladjo „Mississippi“

Ker se v tej številki vsled objave Führerjevega govora borimo s prostom, bomo v naslednjem objavili samo najvažnejše vojne dogodke preteklega tedna. Glavno obeležje operacij je zavzemala na vzhodu bitka za Stalingrad, kjer so nemške čete v trdih bojih zavzele že pretekli četrtek predmestje Orlovko in celo vrsto važnih postojank v severnem in severozapadnem delu obleganega mesta. Medtem so se vršile v kavkaškem gorovju žilave borbe za razne višinske postojanke. Na srednjem in v severnem odseku vzhodne fronte so se odigravali obrambni boji, obenem pa tudi lastni nemški in zavezniški napadi, ki so bili povsod uspešni.

V borbi z Anglijo so nemške podmornice potopile v ustju reke Orinoco, nadalje okrog Freetowna, pred Novo Fundlandijo in v srednjem Severnem Atlantiku 12 sovražnih ladij s skupno 54.000 brt. Sovražnik je izgubil v septembru šest rušilcev, dve pomožni križarki in tri hitre čolne. V septembru je bilo vsled nemških operacij na morju in v zraku potopljenih 161 sovražnih ladij s skupno tonažo 1.017.700 brt., 22 nadaljnjih ladij je bilo poškodovanih.

Južno od Tereka v Kavkazu, so zavzele nemške čete liki trdnjavam utrjeni mesti Elhotovo in Verhni Kurp. Meseca septembra sta nemška mornarica in letalstvo potopila skupno 35 sovjetskih ladij.

Velik udarec za ameriško vojno mornarico je prizadejal kapetan italijanske podmornice »Barbarigo«, Enzo Grossi, ki je že nedavno potopil neko ameriško vojno ladjo tipa »Maryland«. V noči na pretekli torek je namreč potopil s

štirimi torpedi ob zapadno afriški obali ameriško bojno ladjo »Mississippi« (33.000 ton). Ta bojna ladja je poleg ostale težke artilerije imela 12 topov kalibra 35,6 centimetrov. Zgrajena je bila že leta 1917., toda leta 1933. so jo popolnoma prenovili ter opremili z novimi stroji itd.

V Kavkazu so se medtem nadaljevale žilave hribovske bitke. Južno od Tereka so nemške čete in Waffen-SS zavzele stredi petrolejskega področja važno mesto M a l g o b e k. Jugovzhodno od jezera Ilmen napredujejo nemške napadalne operacije v zamočvirjenem ozemlju.

Nemško letalstvo je tudi v preteklem tednu bombardiralo vojno važne cilje po raznih krajih Anglije. Na egiptovski fronti ni bilo v preteklem tednu razen letalskih operacij, artilerijskih dvobojev in izvidniških naskokov nikakih posebnih vojnih dogodkov.

Deutschland, heiliges Wort

Deutschland, heiliges Wort, du voll Unendlichkeit.

Über die Zeiten fort seist Du gebenedeit.

Heilig sind deine Seen, heilig dein Wald und der

Kranz deiner stillen Höhn bis an das grüne Meer.

(W. E. Möller.)

Führer je odlikoval kmečko ljudstvo

Minulo nedeljo, na praznik zahvale za spravljeno žetev, so v Berlinu v okviru velezbiorovanja, ki ga je v Sportpalast-u priredila NSDAP, izročili dvem nemškim kmetom Ritterkreuz-e, to je viteške križe, h Kriegsverdienstkreuz-u, ali vojno zaslužnemu križu, s katerimi jih je odlikoval Führer v znak priznanja v imenu celega nemškega naroda za ogromne storitve, s katerimi se je v sedanjih vojni odlikovalo nemško kmečko ljudstvo. Prireditelj je otvoril Staatssekretär Backe, ki je v svojem govoru pozdravil Reichsmarschall-a Hermann Göring-a ter ostale častne goste. V svojem govoru je omenil vzorno delovanje in zadržanje podeželskega ljudstva, ki je v svoji požrtvovalnosti razbilo načrte naših zunanjih sovražnikov, da nas s svojo blokado v prehranjevalnem pogledu niso zadeli.

Vso nemško kmetijsko ljudstvo je ponosno na odlikovanja, ki sta jih bila deležna Landwirtschaftsführer Kurt Leffler in kmet Ernst Ritter, katerih zasluge je Backe popisal kakor sledi:

»Kurt Leffler je na vzhodu pod najtežjimi okoliščinami v večkratni smrtni nevarnosti storil ogromno za oskrbovanje čet ter za obnovo kmetijstva. Z največjo preudarnostjo je osebno posegel v uničenje tujih na svojem področju ter ga na ta način pomiril.

»Kmet Ernst Ritter iz Breisgau-a je v svojem rodnem okrožju, ki se ga je v obmejnem pasu ob začetku vojne izpraznilo, ker je stal deloma pod vplivom sovražnika, prekopal in kultiviral velike ploskve nerodovitne zemlje, ki je v najkrajšem času prišla v službo kmetijske produkcije. Razen tega je še v zasedenem ozemlju Elsass-a storil mnogo za obnovo kmetijstva.

Nato je govornik prosil Reichsmarschall-a, da odlikovancema izroči odličja. Pri tem se je občinstvo dvignilo raz svojih sedežev, Leffler in Ritter sta se podala k govorniškiemu odru. Nastopil je slavnosten trenutek, ko je Reichsmarschall obema pripel križce, ki so razen odlikovancev hkrati počastili in odlikovali stotisoče zaslužnih in pridnih kmečkih prebivalcev Velike Nemčije. Ko sta Leffler in Ritter bila okinčena z viteškimi križci, sta zavzela sedeže levo in desno zraven Reichsmarschall-a. Reichsmarschall je nato spregovoril ter v svojem uro in pol trajajočem govoru poročal o položaju prehrane, iz katerega prinašamo v skrajšani obliki njegove glavne misli.

Uvodoma se je zahvalil za žetev, ki je letos kljub hudi zimi bila boljša, kakor smo pričakovali. V obširnem razlaganju je govornik podal pregledno sliko o položaju prehrane nemškega ljudstva ter ugotovil, da danes v nasprotju z razmerami v prvi svetovni vojni ne eksistira nikakšno strašno sovražne gladovne blokade. Mi smo pravočasno skrbeli za rezervne zaloge na vseh področjih in seveda tudi na sektorju prehrane. Tem predpripravam in preskrbam gre zahvala, da smo prebrodili vse težave, ki so se pojavile. Prehranjevanje čet, pa naj si stojijo na katerikoli fronti, se vrši iz zasedenih pokrajin. To omogoča, domačo žetev uporabiti v celoti za prehrano lastnega naroda. Prav posebna zasluga in priznanje gre nemški ženi, ki se muči in dela sama po njivah, medtem ko možje s puško v roki branijo domovino. V pokrajinah, ki so ogrožene po sovražnih zrač-

nih napadih, se bo porcija mesa zvišala še za nadaljnjih 50 g. Dela se pa tudi na tem, da se za Božič nemškemu ljudstvu dovoli posebne dodatke v prehrani in sicer v mesu, moki in mogoče še v drugih rečeh. Uvedlo se bo pa razen tega še dovolila, da bodo nemški vojaki pri dohodu na dopust lahko čez mejo nosili pakete z živili v domovino za svoje drage. Trditve naših nasprotnikov, da predstavljajo izboljšanja in povečanja naše prehrane samo obliž, ki nam naj pomaga ljudstvo čez zimo nekoliko potolažiti, so otročje in smešne. Prehranjevalni položaj Nemčije se z ozirom na zasedbo prostora pokrajin na vzhodu iz dneva v dan boljša in je računati še z nadaljnjim izboljšanjem. Z ozirom na razumno in pa-

Izrek tedna

Ogromne storitve nemškega kmetijstva

Führer je nekoč izjavil: »Was der deutsche Bauer in den letzten Jahren geleistet hat, ist etwas Einziges und Einmaliges«. Po našem bi se to reklo, da so storitve nemškega kmeta v zadnjih letih nekaj edinstvenega in enkratnega.

V tem izreku je Führer omenil ogromen doprinos, ki ga je nemško kmetijstvo, odkar traja vojna, doprineslo za prehrano armad in prebivalstva. Medtem, ko je gosto obliudena industrijska država Nemčija vse do pred vojne za prehrano ljudstva in živali bila v precejšnji meri navezana in odvisna od uvoza iz drugih bolj žitorodnih dežel, je izbruh vojne vse te uvozne možnosti odpravil. Ako Nemčija ne bi bila našla nadomestila in izhoda v lastnem narodu in iz lastnih moči, bi prehranjevalno gospodarstvo imelo takšen vpliv na vojno in ostalo zunanjo politiko, da bi daljše trajanje vojne sploh bilo iluzorno. Umni ter organizatorno nad vse zmorni, elastični in iznajdljivi agrarni politiki, ki so si stali na čelu najbolj strokovnjaki, je seveda uspešno za odpadli uvoz živil iz lastne zemlje izvleči nadomestilo. Danes mirno lahko rečemo, da je to na celi črti tako zadovoljivo uspešno, da je marsikateri optimist doživel prijetno iznenadenje. Nemški kmet je po načrtu navodil, ki jih je dobival po vzorno dirigiranih kmetijskih uradih od Reichsbauführer-ja pa vse do zadnjega voditelja kmetov v svoji krajevni skupini, napol vse svoje sile in vse svoje možnosti, da je zadovoljil vsem zahtevam, ki so mu bile stavljene.

Četrty dan v mesecu oktobru je v Nemčiji nekakšen dan žetve ter posvečen kmetom, ki so v tem času navadno v glavnem spravljali kmetijskih pridelkov že tako daleč, da vidijo, kakšna letina je bila in kako se jim je izplačal trud, ki je zahteval celoletnega mukopolnega dela, skrbi, brige, strahu pred elementarnimi katastrofami itd. Prostor je preomejen, da bi se našle vse trde in senčne strani, ki jih preživlja kmečko ljudstvo od setve do žetve. Kmečko delo je težko primerjati z izdelki, ki se proizvajajo v obrtnih in industrijskih podjetjih. Medtem, ko je obrtni izdelek v 99% lahko v redu izdelan in prodan, in tudi če ni prodan, je blago tukaj in ima svojo vrednost, je to pri kmetijskih pridelkih čisto

metno gospodarstvo z zalogami je na področju surovin kljub otvoritvi in pridobitvi novih premogovnikov in rudnin na vzhodu treba še vedno varčno gospodariti z vsemi surovinami, ker so te za oboroževanje potrebne. V današnjem času mora vsak posameznik čutiti kakšno omejitve, saj morajo tudi vojaki na frontah v hudih bojih doprinasati največje žrtve in, če je treba, dati tudi življenje za narod in domovino. Napade angleških letalcev na nemško ozemlje se bo po nemških letalcih vrnilo s primernim odgovorom. Vse smešne in otročje upe Churchilla, Roosevelta in Stalina bo zeni-jalnost največjega vojskovodje Adolfa Hitler-ja razbila v nič, z močjo, ki izžareva iz nemškega ljudstva.

Govor Göring-a je zaključilo burno odobravanje ter počastitev Führer-ja.

drugače. Lahko se pripeti, kakor je to bil slučaj z lansko hudo zimo, da je ujma pograbila ne samo vse, kar je stalo delo trud v tekom enega leta, temveč celo izdatke za semena itd. Sadij, ki ima delo in trud ter stroške z svojimi sado-nosniki, lahko doživi slabo sadno letino, ki mu je povzročila ogromne izgube. Slično je z vinogradniki in drugimi pridelovalci kmetijskih pridelkov. Tudi v živinoreji je riziko, ker se kljub vsemu še vedno lahko pripeti, da kakšna nalezljiva bolezen pokonča vso domačo živino. Kljub vsem težavam je nemški kmetovalec v zadnjih letih dobesedno izsillil in izvlekel iz zemlje toliko pridelkov, da se je preživelo vse in da še do danes ni nikdo poznal gladi. Če se pomisli, da so večinoma samo ženske na kmetijah, ker so moški pri vojaki, je pri storitvah, ki jih ponosno lahko pokaže nemško kmetijstvo, istemu to še veliko bolj ceniti kakor pa če bi bile vse delovne sile doma.

Nemški kmet je vse te velikanske storitve dosegel seveda edinole, ker je zapu-l v samega sebe in v Nemčijo. Kakor je Führer na čelu svojih armad že naprej vedel in povedal, da bo v tej vojni premagal vse sovražnike Nemčije, tako je tudi po Führer-ju postavljeni vodja kmetov v Nemčiji vedel, da bo nemško kmetijstvo storilo čudeže, če se pravilno in v trdnem zaupanju v samega sebe in v svoje zmognosti loti dela ter stori vse, kar se bo zahtevalo. Takozvana pridelovalna bitka, ki je imela namen, vsestransko zvišati kmetijsko produkcijo in ki se še zmagovito bje naprej, je zmaga-la na celi črti. Kmečki kraji, kjer so pred desetimi leti vsi skupaj bili navezani na dovoz prehranjevalnih sredstev, so danes ne samo samooskrbovalci svojega prebivalstva, temveč celo oddajalec prekopotrebnih pridelkov za prehrano skupnosti. Širom domovine se najde za-kotja in kraje, ki niso nekdanj razen svojih potreb nikdar bili v stanju, prodat kakšen liter mleka. Danes ga pa take vasi navadno lahko po stotine litrov oddajo dnevno, ne da bi pri tem same trpele kakšno pomanjkanje. Gojitelji olj-arice so za Nemčijo storili tako ogromna dela, da se temu čudi ves svet. Mast in maščobe, ki jih potrebujemo, pridobivamo v največji meri iz rastlin-oljarič. Bilo bi odveč, še govoriti o gojitvi konoplje, lanu itd. Z eno besedo, naše kmetijstvo je v svoji pridelovalni tekmi in bitki, ki ni bila krvava, pač pa žuljavil rok in potnega čela, dobojevalo zmage, ki jo sam naš Führer visoko ceni in spoštuje in ki zaslužijo vsa priznanja. Zgodovina sedanje vojne bo nekoč v velikem izmeru

UMNI KMETOVALEC

Krme je letos malo ... kaj naj storimo!?

Z naslednjimi nasveti želimo opozoriti kmetovalce na nekatere možnosti, bodisi zvišati zalogo zimske krme, bodisi jo na ta ali oni način prištediti. Pa tudi za primere, ko bo treba nekaj živine iz hleva odprodati, bomo nasvetovali, kako to odprodajo izvesti, da bo ostala škoda, ki jo bo s tem utrpela naša živinoreja, kar mogoče najmanjša.

1. Zvišanje zaloga krme.

Naši kmečki gospodarji delajo vsako jesen veliko gospodarsko napako, ki pa se bo vprav letos občutno maščevala:

Vprav v mesecu oktobru prevladuje povsod obilje zelene deteljine krme. Tako je na primer treba pokositi staro, to je lansko setev navadne črne detelje, preden jo preorjemo za ozimino ali za zimsko praho; nadalje je tudi letošnja setev črne detelje potrebno pravočasno pred nastopom mrazov pokositi; prav tako je potrebno pokositi tudi lucerno. Končno pada vprav v ta čas tudi košnja raznih krmskih mešanic, ki smo jih vsejali na strnišče ozimino, predvsem grahovogradišne mešanice in drugih.

Vsled tega preobilja krmijo naši kmetje iz večine zelene deteljine krme, kar se da hitro nakositi.

Samo po sebi je to čisto lepo.

Toda če pomislimo, da bi se dalo pri letošnjem toplim in suhem jesenskem vremenu vso to deteljo posušiti in na ta način izdatno zvečati zimske krme, kakor tudi, da po drugi strani vprav v tem času propadajo na vsakem gospodarstvu ogromne množine uporabne krme brez haska, — je krmljenje zelene detelje vse dotlej, dokler jo je na kakršenkoli način mogoče posušiti, neodpušljiva gospodarska napaka!

Pa morda kdo izmed gospodarjev niti ne ve, kakšna krma propada na njegovem gospodarstvu brez haska?

Samo na nekatera krmila te vrste naj opozorimo:

Jesenska paša po travnikih. Mnogokje niso pokosili otave, ker je bila tako majhna vsled poletne suše, da se košnja ni splačala. Pa tudi tód, koder je bila otava pokošena, je kolikor toliko spodrašla. Tako v prvem, kot v drugem primeru je škoda vsake bilke, ki bo tekom zime brez haska propadla, namesto da bi jo popasla živina!

Zato živinorejci: ne krmite živine v hlevu, dokler Vas sneg in zima k temu ne prisili! Marveč skrbite, da se bo živina kar največ in kar najdalje preživljala s pašo! Le jutraj, ako je pomrznilo, ne izganjajte živine prej, dokler mraz ne izgine in ob deževnem vremenu dajte živalim pred pašo nekaj suhega sena.

V ostalem pa: vso živino na pašo in vsak dan! S tem ne koristite samo živa-

lim, ker se s pašo utrdijo za zimo, temveč tudi travnikom, ki dobijo po paši boljše rušo.

Vso krmo pa, ki bi jo sicer pokosili, pa je ni treba, ker se živina pase, skušajte posušiti! Posebno tam, kjer imajo kozolce na razpolago, to ne bo težko. V manjših množinah je mogoče krmo sušiti tudi na podih in svislih, ker je seve precej zamudno, pa se vendarle izplača, posebno pri detelji.

Sadne tropine. Medtem, ko grozdne tropine skoraj povsod namakajo za žganje, mečejo vsi sadjarji tropine mošnega sadja po prešanju proč. To pa je velika škoda! Oprešane sadne tropine so namreč izvrstna krma, predvsem za govejo živino, v prvi vrsti pitavno!

Pameten živinorejec bo letos pokrmil vse sadne tropine, kar se jih doma pridelava, — pa tudi pri sosedih, ki bi sicer tropine zmetali proč, jih bo zbiral in doma pokrmil!

Razni zeleni rastlinski deli. Mnogo zelenih rastlinskih delov pustimo vsako leto na njivah, da propadejo, ali pa jih še zelene podorjemo. Letos tega ne smemo! Marveč pokrmimo vse, kar je še zeleno in dokler je še zeleno!

Predvsem je še mnogo nedozorele koruznice in koruze, fižolovine v nedozorelom, zelenih vseh, pesnega listja, korenjeve itd. Vso tako krmo moramo zrezati in pomešati s slamo in dobro zeleno krmo, ker same bodisi živina ne mara žreti, bodisi bi ji škodila, ako bi samo krmili.

Seveda: kdor ima silos, bo vse tovrstno krmo ensiliral. Vendar moramo priznati, da je število teh naprav pri nas zaenkrat še tako neznatno, da je mogoče le mal odstotek krme na ta način rešiti.

Gozdna semena. Nabiranje hrastovega želoda, bukovega žira in drugih gozdnih semen je vprav letos izredno važno. Saj bodo letos radi vseskozi lepega vremena vsa gozdna drevesa izredno bogato semenila. Gozdov je pri nas vsepovsod dovolj, otrok tudi: pošljite torej otroke nabirati gozdna semena!

V žiru, želodu in drugih gozdnih semenih je namreč izredno visok odstotek maščob in so zato ta semena izredno redilna krma, posebno za pitavne svinje. (Razen tega je mogoče ta semena tudi ugodno prodati za izdelovanje olja, kave itd.)

2. Štednja pri krmljenju.

Vprav letošnjo zimo, ko se vsak gospodar že vnaprej zaveda, da bo krme primanjkovalo, naj bi se naše kmetovalce učilo štedljivo krmiti. Kaj s tem mislimo? Bomo takoj pokazali na primere:

Prideš v hlev. Deževen zimski dan je. Pa vendar imajo konji polne jaslje in še več po tleh razstlane detelje ... Pogledaš v jaslje — polno zjedi ... Pogledaš, s čim ima živina nastlano: skoraj

samo seno ali pa rezanica, ki jo je živina razsula po tleh, ko jo je pulila iz »g« ali pa, ko je brskala po nepregrajenih jasljah ...

Vidite: to vse je »razsipanje krme« v dobesednem pomenu! Štedljiv gospodar ne bo valil konjem detelje v jaslje, kadar delj časa ne delajo! Še manj bo štedljiv gospodar trpel, da bi se krma raznašala po tleh, marveč si bo dal napraviti take jaslje, iz katerih je razsipanje krme nemogoče! Pa tudi preveč naenkrat ni dajal krme živini štedljiv gospodar, kajti zjedi dela živina predvsem takrat, če ji navalimo preveč krme, ali pa nove, ko prejšnje klaje še ni požrla.

In še na nekaj pazi štedljiv gospodar: da se živina brez potrebe ne vznemirja! Če so n. pr. delovni konji ali voli v istem hlevu, kot krave in mlada živina, vstane tudi vsa ostala živina takoj na vse zgođaj, ko začnemo krmiti delovne živali. Nemirna je in začne mukati — nič ne pomaga: moramo dati vsej živini nekaj v žleb. In nato pridejo ženske molst — spet mora dobiti vsa živina kaj v jaslje, ker sicer ni mukanja ne konca ne kraja. Pozno predpoldne priženemo konje ali vole spet z dela v hlev: — vsa živina bo vstala in mukaje zahtevala, da vnovič krmimo tudi njo, ne samo delovne živali.

Vsakemu razumnemu človeku je jasno, da živina, ki se stalno vznemirja, porabi mnogo več krme, kot pa v primeru, če vlada v hlevih mir ves čas, kadar ne opravljamo dotične živine.

Zato prištedi vsak gospodar mnogo krme tudi s tem, če pregradi svoj hlev tako, da nastanejo ločeni prostori za delovno, molzno in pitavno, oz. mlado živino! Par medsten in ob veliko manjši porabi krme bomo imeli od živine več haska!

Iz istih vzrokov ni priporočati, da bi držali govejo živino in svinje v istem hlevu! Zakaj predvsem pitane svinje morajo imeti popoln mir ves božji dan, da se lepo redijo.

Da porabijo živali manj krme tudi, ako je hlev primerno topel, torej ne premrzli, omenjamo samo mimogrede, ker se bojimo, da ne bi šel v svoji štedljivosti tozadevno predaleč, pa bi hleve tako zamašili, da bi bili pretopli, ali pa premalo zračni. V tem primeru bi bilo poslednje zlo hušše od prvega ...

3. Odprodaja odvečnih živali (Stallentrümpelung).

Kljub vsej skrbnosti v zbiranju krme za zimo in ob vsej štedljivosti pri krmljenju bo letos vendarle malokateremu kmetovalcu mogoče, obdržati čez zimo vse živali v hlevu.

Treba se bo torej odločiti, izvesti splošno »izločitev odvečnih živali iz hlevov«, ali po nemško: Stallentrümpelung.

Po kakšnih vidikah naj kmečki gospodar to odprodajo izvede in na podlagi kakšnih okoliščin?

Predvsem naj vsak gospodar takoj točno izračuna, s kakšno množino krme razpolaga. Kako je to računati, smo točno in umljivo svojčas razložili v posebnem sestavku.

Enako smo obrazložili svojčas, kako lahko gospodar izračuna, koliko krme potrebuje dnevno posamezna žival raznih vrst in starosti ter kako je računati letno porabo krme zanje.

Zato lahko vsak gospodar izračuna, koliko živali lahko z obstoječo zalogo krme preredi čez zimo. Pri tem opozarjamo, da je treba računati zimo vsaj do srede maja, da se izognemo preseneče-

Wie vedunkeln

von 19³⁰
bis 6³⁰ Uhr!

Was ist süsster?

njem. Na drugi strani pa je dokončen račun mogoč šele, ko ne bo več mogoča paša in zeleno krmljenje, to je, zgodnja ali pozna zima nam lahko pri večjih gospodarstvih omogoči ali pa onemogoči obdržati en rep več ali manj v hlevu čez zimo.

Zato svetujemo: Zaenkrat odprodajmo vso živino, ki zanjo po izračunanju zaloge zanj nimamo krme, razven ene, ali pri večjih kmetijah dveh goved, ki jih lahko zaenkrat še pridržimo. Če bo zima pozno in spomlad zgodaj nastopila, jih bomo lahko obdržali, če pa ne, jih bomo prodali tekom zime.

Pri takem postopanju si ohranimo možnost poznejšega korigiranja (popravka) naših preračunavanj, po drugi strani pa pritisk na trg ne bo tolikšen, ako bo ostalo nekaj živine v hlevih za poznejšo prodajo tekom zime in pred pomladjo.

Vendar naj nas nikdo napačno ne razume: Kdo ve, ali ako sam ne ve: za kogar se ve, da ne bo mogel pošteno prerediti čez zimo vse živine, ki mu stoji v hlevu, naj odvišne živali čimprej močje proda!

Ponavljamo namreč tudi danes, kar smo že ob razpravljanju o pravilnem krmljenju živine povdarjali: Mnogo bolj dobičkanosno je, rediti v hlevu manj živali, pa to dovoljno krmiti, kot pa imeti poln hlev mršave živine, katero krmimo jedva toliko, da stoji pokonci!

In če vemo, da bo krme premalo — čemu čakati na spomlad? Komur je žal, prodati zdaj jeseni eno žival iz hleva

radi premale zaloge krme, bo moral verjetno prodati sredi zime dve ali celo tri goveda!!

Odgovoriti nam je samo še na vprašanje: Katere živali naj predvsem ponudimo na prodaj in katere obdržimo?

Odgovor je pametnemu gospodarju lahek: Prodali bomo vsekakor slabše, to je starejše, oziroma manj haska donšajoče živali: v prvi vrsti krave, ki so slabe mlekarice, telice, ki izvirajo od krav-slabih mlekaric, pretežke vole, ki jih čez zimo ne rabimo, bolne in boleline živali itd.

Opozorjamo pa na dvoje: da ob sorazmerno najmanjši in najslabši krmi še najbolje uspevajo plemenske telice v starosti enega do dveh let in da je nedopustno, dobre plemenske živali, bodisi krave, bodisi telice ali bikce, prodajati za zakol. Kdor ima take visokovredne živali, krme zanje pa ne, naj jih ponudi na prodaj sosedom ali pa naznani to na Ernährungsamt, da mu preskrbi kupca.

Pri izvedbi odprodaje živine ali »Stallentrümpelung« mora vsekakor obveljati načelo, da je potrebno izločiti iz hleva vso manjvredno živino, brezpogojno pa ohraniti vse dobre plemenske živali.

* V znak zahvale za doprinešene žrtve so v vojni ranjenim ali obolelim vojakom s 1. oktobrom 1942 zvišali in izboljšali vse dosedanje preskrbovalne datjave. Tega vsestranskega izboljšanja so deležni ranjenci in drugače poškodovani frontni bojevniki ter preostali po padlih in umrlih.

MALE VESTI

* Odlikovanj kmetovalci Štajerske. Gauleiter dr. Uiberreither je na dan proslave žetve v okviru lepe prireditve v deželni hiši v Graz-u izročil množestvilnim kmetovalcem odličja, ki jim jih je podelil Führer. Storitve kmetov v gau-u Steiermark se najbolje zrcalijo v dejstvu, da se je v gau-u v par letih zvišalo število krav-molzaric za celih 8000 glav in da se je v istem času iz nekdanje nerodovitne zemlje pridobilo 3600 hektarjev novih njiv, ki prinašajo danes lepe pridelke.

* Oklic ministra za prehrano in kmetijstvo nemškemu podeželskemu prebivalstvu. Staatssekretär Backe, ki je pooblaščen, da vodi ministrstvo prehrane in kmetijstva, je za dan žetve izdal poseben oklic namenjen nemškemu kmetkemu ljudstvu. V svojem oklicu se je zahvalil za vse dosedanje storitve ter dal spodbudo za nadaljnje delo. Zaključil je z besedami: »Pomagati Führer-ju, fronti in domovini v neizprosni boju za končno zmago, nam naj bo zaobljuba in obveznost«.

* Spodnja Štajerska je proslavila zahvalni dan za uspešo žetev. Širom Spodnje Štajerske so minulo nedeljo proslavili liki kmetovalcem v starem delu Reich-a kot dan zahvale za uspele in spravljene kmetijske pridelke. V Luttenberg-u so celo povabili ranjene in bolne vojake iz rezervnega lazareta v Oberradkersburg-u na to proslavo ter jih dostojno pogostili. Prireditve se je povsod takoj udomačila ter ni dvoma, da bodo spodnještajerski podeželani odslej ta običaj spoštovali in ga vsako leto še z večjim veseljem pričakovali.

* »Štajerskega Gospodarja« se najlažje naroči pri poštne uradu ali pismonoši. Pri tem zadostuje, da se na pristojni pošti izrazi željo, postati naročnik lista ter bo pošta ali pismonoša takoj prevzel denar za naročnino. Pošta ali pismonoša potrdi sprejem naročnine ter ukrene vse potrebno, da se Vam časopis začne dostavljati. Vsako dopisovanje na upravo lista po položnice itd. je dangubno in brezpredmetno. Pošta se tudi potem, ko poteče naročnina, sama briga za nadaljnji inkaso naročnine ter ni bolj praktične ureditve, kakor je ta. Naročajte, priporočajte in širite naš list! Oglašujte in dopisujte v njega. »Štajerski Gospodar« je glasilo vseh Spodnještajercev, pa naj si živijo v ožji domovini na Spodnjem Štajerskem ali pa v drugih delih naše prostrane domovine.

* Zborovanje mesarjev v Cilli-ju. Dne 28. septembra so se v Cilli-ju sestali mesarji okrožij Cilli, Trifail in Rann. Na shodu je mesarjem govoril župan Junger o vseh vprašanjih, ki se nanašajo na mesarsko obrt ter o pravicah in dolžnostih, ki jih imajo mesarji z ozirom na vojno gospodarstvo. Njegova izvajanja so bila poučna in so našla dober sprejem. Spregovoril je tudi zastopnik delovno-političnega urada v Cilli-ju o nalogah obrtnikov ter referent prehranjevalnega urada v Cilli-ju o stanju gospodarstva s živino ter o orientiranju posrednih mesarjev.

* Kreistag v Rann-u. Dne 17. in 18. oktobra priredi organizacija Steirischer Heimatbund za okrožje Rann svoj prvi Kreistag ali okrožni dan. Predpriprave so v polnem taku ter bomo podrobnosti o sporedu objavili v prihodnji številki našega lista.

* **Vzorno delovanje žen v Oberradkersburg-u.** Krajevna skupina v Oberradkersburg-u prireja po zaslugi svojega urada za žene domače večere, ki tvorijo danes že takorekoč podlago za celotno delo žen. V take prireditve upletejo razna predavanja o nemški zgodovini, nemških pesnikih in pisateljih, o zgodovini Spodnje Štajerske itd. ter tudi pevskih vaj ne primanjkuje. Praktičen pouk o kuhinjskem in domačinskem delu spopolnjuje vse ostale predmete.

* **Veliko zborovanje mladine v Frauenberg-u.** Nedavno je v zborovalni dvorani krajevalne skupine Frauenberg pred 200 fanti in dekleti govoril Ortsgruppenführer Kyrer. Načrt za zimsko službo mladine je predčital Oberkameradschaftsführer Amlacher in je pri tem veliko truda vložil v skrb za dovoljno število učnih ur za učenje nemščine.

* **Teden štednje v Nemčiji.** Letos bo Nemčija svoj običajni dan štednje priredila kot teden štednje v času med 26. in 31. oktobrom 1942. Po šolah bodo gotovi denarni zavodi z dovoljenjem oblasti agitirali za vlaganje hranilnih vlog itd. Nemški narod je, odkar vlada nacional-socializem, dokazano najbolj štedljiv narod. Število in vsote hranilnih vlog rastejo iz dneva v dan.

* **Dvojni obraz zunanje politike bivše Jugoslavije.** Nemčija je izdala belo knjigo o vzrokih, ki so vodili do vojne med Nemčijo in bivšo Jugoslavijo. V dotični knjigi je objavljenih mnogo dokumentov, iz katerih je razvidno, da so diplomatski zastopniki bivše Jugoslavije s svojimi ministri vred Nemčiji na vseh koncih in krajih dajali najlepša zagotovila v pogledu lojalnega zadržanja napram silam osti in prav posebno napram Nemčiji. Vse to se je dogajalo v času, ko so belgrajski mogočnejši hkrati prav srčno sodelovali z belgrajskim diplomatskim zastopnikom Velike Britanije in drugimi eksponenti anglofilske evropske politike. Danes je med drugimi do vseh podrobnosti znano, kakšno vlogo je v Moskvi skupno s takratnim angleškim veleposlanikom Sir Stafford Cripps-om igral jugoslovanski poslanik dr. Gavrilović. Dokazano je, da si je ta srbski salonski komunist ali vsaj prijatelj komunizma, ravno v času, ko sta predsednik belgrajske vlade Dragiša Cvetković in njegov zunanji minister dr. Cincar-Marković bila na tem, da v imenu Jugoslavije podpišeta pristop k paktu silam osti, stekel prav posebne zasluge, da je prišlo do znanega Simovićevega puča. Dragiša Cvetković in Cincar Marković bi morala biti res duševno kratkovidna, da ne bi bila opazila ali znala, kaj uganja zastopnik Jugoslavije ter zaupnik kneza Pavla in vlade pri Stalinovi vladi v Moskvi, kjer je s pomočjo Cripps-a dosegel prazno obljubo, da bo Sovjetija v morebitni vojni med Nemčijo in Jugoslavijo, pomagala Jugoslaviji. — Danes se mirno lahko reče, da so vsi Srbi, ki so v Jugoslaviji imeli privileg na vodstvo zunanje politike od leta 1933. dalje, vodili napram Nemčiji neodkrito politiko. Iz strahu pred nemško silo so se napram Berlinu dobrihali z lažljivimi zagotovitvami o prijateljskem sodelovanju na vseh področjih, in sicer ob istočasnem paktiranju z Anglijo in njenimi privrskci. Tak način zunanje politike ni imel zdrave in krepke hrbtnice, kar je seveda v še veliko večji meri manjkalo jugoslovanski notranji politiki ter ni nikakšen čudež, da je tako državo zgodovina za vedno zbrisala iz zemeljske oble ter pokvarjene srbske politike,

ki so to državo eksploatirali na škodo raznih narodov, postavila tja, kamor spadajo.

* **Ne zanemarjajte nobene rane.** »Nezgoda v obratu« stoji v papirjih bolnika, ki leži slab in brezbarven v bolnišnici. Desno roko ima v celoti obvezano, nutilica se stalno dviguje. Obiskovalci srčno gledajo svojega delovnega tovariša. Izgleda, da gre za resno nezgodo pri delu, ki ga je vrgla na bolniško posteljo. Vsi znaki kažejo, da mu manjka desna roka! ... Bila je pa samo mala praska na zarijavelem žreblju. Mojster mu je takrat hotel rano takoj obvezati, kar je pa mlad delavec odklonil, rekoč, da je to otročje. Iz te »otročarije« je sčasoma nastalo zastrupljenje krvi in sicer prav hudo in nevarno. Zato si je treba zapomniti, da je vsaki in tudi najmanjši rani treba posvetiti vso pozornost, ker se na ta način očuva zdravje in življenje, za ljudsko skupnost pa delovne sile, ki so za dobojevanje zmage neobhodno potrebne. Zavarovano in varno delo jamči za zmago!

* **Ne dajte se pri delu motiti po drugih dogodkih!** Pridno se gibljejo delovne roke. Predmeti, ki se nahajajo v strojih, so pod največjo brigo delavcev, ki strežijo strojem. Kar na enkrat zakliče nekdo »halo!« Kdo je sedaj klican in mišljen? Sedaj zastostuje samo en pogled proč od stroja in že se lahko zgodi nesreča. Samo par sekund ni imel delavec obrnjene oči in pozornost na stroj in delo, in že se je zgodila največja nezgoda, ki bo najbolj škodovala delavcu, ki je pogledal v stran. Zapomniti si je, da vsak delavec in vsaka delavka, ki med delom pozabi, da ne sme gledati drugam in misliti na nekaj drugega kakor na delo, spravlja s tem sebe in svoje delovne tovariše ali tovarišice v največjo nevarnost. Treba se je zavedati, da ni dela, kjer bi ne bilo treba med delom misliti na delo. Kakor hitro glava ni več pri stvari, že nekaj ni več v redu. Ali bo izdelek slabši in neodgovarjajoč, ali pa še kaj hujšega. Je pač tako, da se pri in med delom ne sme pripovedovati in poslušati poročila o nedeljskih izletih in sportnih prireditvah. Za take zadeve je odmor. Vsako nekoristno klicanje in spo-

razumevanje med stroji raztira pozornost. Pri delu je pač treba vse misli osredotočiti na delo. Pri delu se pa ne sme nikogar motiti in nikdo se ne sme pustiti, da bi ga kdo motil.

* **Zlata poroka v rodbini Goethe.** Nedavno je bila v Wien-u slavnost, ki je vredna zabeleže. Zakonca Karl in Theresia Goethe sta obhajala svojo zlato poroko. Karl Goethe je sorodnik največjega nemškega pesnika Goethe-ja, kate-rega dela so prevedena v vse jezike. Neki praded tega Karla Goethe-ja je bil brat starega očeta pesnika Goethe-ja. Neposredni prednik pesnika se je izselil v Frankfurt a. M., medtem ko je prednik Goethe-ja v Wien-u živel kot kovač za podkovanje v svoji domovini v Artern-u v Thüringen-u v Nemčiji. Oče Karla Goethe-ja se je ob začetku 70. let naselil v Avstriji. Karl Goethe je živel kot gozdar v alpskih deželah in se je šele v visoki starosti preselil v Lnz.

* **Rommel ima vrata Egipta v svojih rokah.** Kakor znano, je poveljnik afriške fronte, Generaloberst R o m m e l prisostvoval govoru Führer-ja v Sportpalast-u v Berlinu. To priložnost je izkoristil Reichsminister dr. G o e b b e l s ter maršala povabil na svoj dom, da je tam sprejel nekoliko vodilnih domačih in inozemskih novinarjev. O izjavi, ki jo je takrat podal Rommel za tisk, prinašamo v kratkem sledeči izvleček: »Ko se bo nekoč pisala zgodovina te vojne, se bo svet čudil, s kakimi slabimi silami smo tolkli Angleže ter jih spodili daleč preko egiptovske meje. Danes stojimo 100 kilometrov pred Kairom in Aleksandrijo ter imamo vrata Egipta v naših rokah. Tja nismo šli, da bi se preje ali pozneje pustili zopet vreči nazaj. Lahko se je zanesati, da bomo držali, kar imamo. Amerikanski oklopniki, na katere smo v prejšnjih bojih trčili, niso bili dobro oklepljeni in tudi ne dobro izdelani. Težko bi bilo govoriti, da so se obnesli. Novejši ameriški oklopniki so seveda že bistveno boljše bojna sredstva, ampak isti ležijo že v celoti za našo fronto. Naše čete so od julija nadalje uničile 2500 oklopnih vozil, ki so večinoma raztrošena po puščavah in se radi ogromne oddaljenosti ne izplača, da bi se jih zbralo za uporabo kot staro železje.«

* **»To so junaki.«** V Zedinjenih državah Severne Amerike so po dolgem prikrivanju uradno priznali, da so izgubili nosilko letal »Yorktown«. Hkrati je časopisje objavilo poročila prič, ki so katastrofo videle na lastne oči. V dotičnih popisih se pripoveduje, kakšni junaki so ameriški mornarji. Ko se je nosilka letal nagnila in je bilo vse izgubljeno, so mornarji poskakali v morje ter hrabro in junaško plavali okrog. Ko je končno prišla rešitev v obliki raznih drugih ladij, ki so prišle, da rešijo brodolomce, so pa junaški mornarji v kolikor so ostali pri življenju, imeli še toliko humorja, da so reševalce, ki so spuščali čolne, da bi jih polovili iz vode, klicali, kakor kličejo po ameriških mestih avto-taksije, rekoč: »Taksi, taksi!« S tem se je naivnim Amerikancem hotelo prikazati, kako junaško in veselo je posadka »Yorktowna« preživela izgubo svoje velike težke in moderne ladje. In kako taka zadeva v resnici izgleda, si lahko predstavi vsak, ki zna nekoliko misliti.

* **Eduard Herriot neče biti član francoske legije časti.** Znani francoski politik iz polpretekla dobe, Eduard Herriot, ki je bil dolga leta župan mesta Lyon,

PK.-Kriegsbericht Herber (Sch.)

Aus der Schlacht um Stalingrad.

An ausgebrannten und zerschossenen Straßenbahnwagen gehen unsere Soldaten immer weiter ostwärts vor dem Wolga-ufer zu.

Kriegswinterhilfswerk (vojna zimska pomoč) 1941/42 1,2 milijardo RM.

Ob slavnostni otvoritvi vojne zimske pomoči 1942/43 v berlinskem Sportpalastu je Reichsminister dr. Goebbels poročal o največjem socialnem delu vseh časov. Uvodoma se je spomnil zgodovinskega dokončnega boja nacionalsocializma za oblast v letih 1932/33 ter omenil, da je nacionalsocializem takrat porazil vse tiste nasprotnike, katerih ostanki danes iz inozemstva hujkajo naše ljudstvo, da bi mu oslabil veri v nemško koončno zmago. Izpod časti bi bilo, spuščati se v nizkotine in neumne hujskarije angleškega radia itd. Smešno bi bilo zanikati lažiporočila Londona in Moskve o raznih atentatih, revolucijah, ustreljenih in ranjenih med voditelji Nemčije. Vsa ta poročila so preneumna in zato ne zaslužijo nikakšnega izpodbijanja. Nemška oborožena sila in z njo vred cela nacionalsocialistična Nemčija sta danes močnejši kakor kdajkoli. Vse to dokazujejo uspehi na frontah in v zaledju v domovini. Boj za našo svobodo in za pravico samoodločanja v povečanem življenjskem prostoru je to vojno povzročil, akoravno smo storili vse, da bi se jo preprečilo. Demokratični nevoščljivci nam tega niso privoščili. Odločili so se za vojno, da bi Nemčijo uničili. Danes plutokratski govorniki niso več v stanju, da bi s svojim besedičenjem še sploh napravili kakšen vtis na nas. Vse, kar izblebetajo, so prazne besede, katerim Nemčiji ni treba stavljati fraz nasproti, temveč dejstva. Poročilo o vojni zimski pomoči 1942/43 z svojimi visokimi številskimi krepkimi udarji londonske širokoustneže po gobcih in to jim je najbolj zaslužen odgovor. Za tretjo vojno zimo je nemško ljudstvo darovalo 1.208 milijonov Reichsmark za vojno-zimsko pomoč. S to svoto so dajale ljudske požrtvovalnosti v tej vojni dosegle 4076 milijonov Reichsmark. Te štiri milijarde RM bi morala Nemčija v dveh letih plačati po znanem Young-ovem planu na vojnih odškodninah, če bi jo ne vladal nacionalsocializem. Celotna zbirka za vojno zimsko pomoč od leta 1933 je letos dosegla 5296 milijonov RM. Te ogromne milijarde je Nemčija z eno roko sprejela, z drugo jih je pa takoj zopet dala svojemu narodu. V tretji vojni zimi se je dala organizaciji NSV dve tretjini celotne vsote. Ostalo so dobile ureditve kakor »Mati in otrok«, nadalje se je uredilo mnogo otroških vrtec, pomočnih postaj, zavetišč in ostalih socialnih ustanov.

ter predsednik vlade, predsednik francoskega parlamenta itd., je nedavno sporočil kancelarju reda častne legije, da ne želi biti več vitez in član te legije, ker je maršal Petain imenoval članom tudi dva francoska častnika, ki se na strani Nemčije v vrstah francoskih prostovoljcev borita proti boljševikom. — Torej: ta stari plutokrat in liberalec, ki ga je Sovjetija svoječasno imenovala za častnega polkovnika in imejitelja nekega sovjetskega polka, se še danes upa v nezasedeni Franciji nastopati kakor v času, ko je vladala njegova politika! Kakor se čuje iz francoskih listov, je Herriot doslej opravljal službo neke vrste likvidatorja ali arhivarja bivše zbornice ali parlamenta ter iz državne blagajne vlekkel mastno plačo. Predsednik vlade Laval je pa sedaj s potezo enega peresa napravil temu konec ter je Herriot-a postavil na vedro.

* **Francoska vlada je zaplenila posestvo Leona Bluma.** Na podlagi zakona o židih je vlada v Vichy-ju odredila zaplenbo veleposestva znanega žida Leona Bluma. Kakor znano, je bil Blum vodja francoskih socialistov in predsednik francoske vlade, takozvane ljudske fronte, ki je s svojo politiko leta in leta gospodarsko in socialno slabila Francijo. Mož, ki že ni več med najmlajšimi, se danes kot sokrivec katastrofe, ki jo je doživela Francija s porazom v sedanjih vojni, nahaja med ostalimi bivšimi politiki in generali v državni jetnišnici v Bourassolu. Blumovo posestvo, leži v Narbonne-ju in si ga je kupil leta 1929. samo zato, da je v dotičnem okraju bil izvoljen za poslanca. Na posestvu ni nikdar živel in si ga tudi še podrobno ogledal ni.

* **Zedinjene države Severne Amerike so izgubile mnogo svojih vojnih ladij.** Ker uradni krogi Zedinjenih držav Severne Amerike ne objavljajo vseh izgub svojih vojnih ladij, so uradni japonski podatki nedavno objavili seznam ladij, ki so jih Amerikanci izgubili v tej vojni. V celoti je naštetih in imenovanih 72 ameriških vojnih ladij, ki so jih izgubili od decembra lanskega leta, odkar so Zedinjene države v vojni z Japonsko, Nemčijo in Italijo.

* **Angleži se urijo za invazijo na evropski kontinent.** V nizu raznih večjih manevrov, ki jih izvajajo angleške čete, da bi se pripravile za morebitne ponovne poskuse invazij na evropsko celino, je Churchill nedavno odredil slično vajo, katere naloga je bila, da na 300 km široki fronti na raznih mestih reke Tyne pri Newcastle-ju, torej v sami Angliji, kjer ni nobene nevarnosti, poskusijo izkrcanje. Pri tem je bilo potrebno zavzeti mesto Newcastle, po zavzetju in prebrodenju reke šele seveda ter ustvarjati položaj za uničenje nasprotne fronte. Kot napadalci so pri teh vajah nastopale angleške elitne čete, obrambo so pa držali domobranci in podobni odredi. Po strašnem, z 250 padalnimi letali izvedenem, vse na zemlji uničujočem zračnem bombnem napadu, so napadalci res dosegli sovražni breg reke, kjer so uničili ladjedelnice ter vrtili globoko v mesto. Število žrtev je znašalo 1100 oseb. V bojih se je uporabljalo mnogo plinov za solzenje. Po zmagovito uspelem manevru je bila konferenca, ki so ji prisostvovali tudi visoki častniki mornarice, ki so se kot gostje udeležili te nad vse zanimive in uspele invazijske vaje. — Kakor vemo, uspe Angležem doma, kjer ni nasprotnika, z maneverskim strelivom vsaka vaja in vsak manever. Kakor hitro mu pa stoji nemška puškina cev v tej ali oni obliki nasproti, je pa seveda položaj čisto spremenjen. Če bi se jim res zljubilo doživeti še kakšen Dieppe, potem bodo z invazijo gotovo še poskušali. Izid bo, kakor je bil pri Dieppe-ju za Angleže na celni črti porazen, pa naj si svoje invazijske čete doma še tako dobro izvežbajo.

* **Tako izkorišča Angleži Abesince.** Kakor znano, so Angleži po zasedbi Abesinije, ki je bila italijanska kolonija, zopet postavili neguša za tamkajšnjega vladarja. To se je zgodilo seveda pod angleško vojaško okupacijo. Razen tega je abesinskemu cesarju nadrejen še poseben angleški vladni pooblaščenec, ki Haile Selassiju narekuje in zapoveduje, kako in kaj. Namesto svobode, kakor so pravili Angleži, je Abesinija sedaj izkoriščevalen objekt Angležev, neguša pa njihov podrejen. Kakor se čuje iz nevtralnih virov, je pooblaščenec angleške vlade

v Abesiniji ravnokar sporočil negušu, da se bo v doglednem času moralo urediti in razjasniti še mnogo gospodarskih in političnih problemov med Abesinijo in Anglijo, predno se bo Abesiniji in njenemu »kralju vseh kraljev« priznalo pravice, ki bodo pričale o samostojnosti abesinske države. Vse te zadeve da se bodo rešile deloma šele po končani vojni, medtem ko mora Abesinija večino zahtev, ki se ji stavljajo, takoj izvršiti. Razen gospodarskih dajatev, je vprašanje dajanja abesinskih vojakov za angleško vojskovanje na prvem mestu.

* **Prismojenost Kanadčanov ni nič manjša od Amerikancev v Zedinjenih državah Severne Amerike.** V Torontu, v Kanadi, so priredili zborovanje, ki se ga je udeležilo 18.000 ljudi. Na shod je prišla tudi skupina boljševikov iz same Sovjetije, ki jih je vodila ženaka, nadporočnik Ludmila Pavlišenko. To prislukskano boljševiško frklo so zborovalci navdušeno pozdravili. V imenu prebivalstva države Ontario je prvi minister Hopburn v vojaških hlačah nastopajočo gos, ki se je nazivala »nadporočnikom ostrih strelcev«, pozdravil ter ji izročil dragoceno precizijsko puško. V svojem govoru je kanadski minister naglašal, da Kanadčanom navzočnost sovjetskih gostov in zaveznikov pospešuje bitje srca. Če je babnica, ki se je iz ženske približala oboroženim bojevnikom moškega spola, res dala povod, da so Kanadčanom srca hitreje bila, potem med današnjimi oboroženimi sovjetskimi baburami in nekdanjimi dekleti za animiranje res ni nobene razlike več. Izgleda, da so sovjetske uniforme in oborožene babe nadomestile nekdanje ženske, ki so se posvečale poklicu animiranja moških.

* **»Duhovit poklon« angleškega ministra.** Iz švedskih listov posnemamo, da je velkobritanski minister za informacije, Brendan Bracken, sprejel šest švedskih novinarjev, ki so potovali po današnji Angliji. Da bi sprejem nekoliko olepšal ter na goste, ki pripadajo nevtralni državi, napravil čim najboljši vtis, je avdienco zaključil s pripombo, da čuti za Švede mnogo simpatij in da pozna mnogo prednosti, ki so last Švedov, ker si drži v svojem domačinstvu švedsko kuharico. — Nadarjenost in zmožnost tega velkobritanskega ministra propagande je v povedanem dovolj jasno pokazana. Nobenega dvoma ni, da bi vsak kmečki vaški župan, ki načeluje kaki mali vaški občini na švedskem, pri morebitnem sprejemu kakih angleških častnikov znal Angležem o njihovi domovini nekaj bolj pametnega in umestnega povedati, kakor je Švedom povedal propagandni minister kralja Anglije, cesarja Indije itd. Brendan Bracken kot član vlade imperija, ki bi rada na veke vladala dvem tretjinam zemeljske oble.

* **Mussolinijevo geslo.** Na dan obletnice ustanovitve M-črnih bataljonov je Mussolini v Rimu osebno odlikoval nekoliko pripadnikov imenovanih oddelkov. Vse skupaj so priredili kot veliko parada, ki se je strumno premikala pred Mussolinijem. Kot uvod je Mussolini držal govor, v katerem je med drugim rekel sledeče: »V zadnjih mesecih ste tem norcem pokazali, da ste v posesti tistih zmožnosti, ki Vas izmed vseh in nad vsemi odlikujejo.« Kot zaključek svojega govora je duce izdal sledeče geslo: »Italijo ljubiti neizmerno, njene sovražnike pa strašno sovražiti.« To ni samo geslo ob 20letnici ustanovitve fašističnega gibanja, temveč sveta zaobljuba.

Unsere wöchentliche Sprachecke

4

Die Zaubermittel¹⁾ des Landmannes²⁾.

In der Nähe³⁾ von Rom lebte in alter Zeit ein Landwirt, welcher Furius Cretinus hieß. Sein verhältnismäßig⁴⁾ nicht großes Landgut⁵⁾ lieferte⁶⁾ ihm einen weit größeren Ertrag⁷⁾, als die sehr ausgedehnten⁸⁾ Ländereien⁹⁾ der Nachbarn¹⁰⁾. Er wurde deshalb heftig¹¹⁾ angefeindet¹²⁾, als ob er die Früchte der Nachbaräcker durch Zaubereien¹³⁾ auf seinen Acker¹⁴⁾ hinüberlockte¹⁵⁾.

Da er aus diesem Grunde¹⁶⁾ angeklagt¹⁷⁾ und vor Gericht¹⁸⁾ geladen¹⁹⁾ wurde, ließ er schwere Hacken²⁰⁾, gewichtige²¹⁾ Pflugscharen²²⁾, Schaufeln, Rechen²³⁾, kurz alles Ackergeräte²⁴⁾ auf den Gerichtsplatz²⁵⁾ bringen und führte²⁶⁾ dann auch seine feinsten²⁷⁾ Ochsen, seine starken, wohlgenährten²⁸⁾ Knechte²⁹⁾ und Mägde³⁰⁾ herzu. Hierauf³¹⁾ sprach er vor zahlreichem³²⁾ Volk zu den Richtern, also³³⁾: »Dieses³⁴⁾, ihr Richter, sind meine Zaubermittel³⁵⁾. Aber meine Mühlen³⁶⁾, Nachtwachen³⁷⁾ und meine Schweistropfen³⁸⁾ kann ich euch nicht zeigen oder vorführen³⁹⁾. — Da wurde Cretinus von den Richtern nicht nur freigesprochen⁴⁰⁾, sondern wegen seiner Arbeitsamkeit⁴¹⁾ auch belobt⁴²⁾ und als Muster⁴³⁾ eines Landwirtes hingestellt⁴⁴⁾.

Ausschneiden und aufheben!

- 1) Carovniško sredstvo 2) kmetovalec
- 3) blizina
- 4) razmeroma
- 5) posestvo 6) vrglo ali donaša'o
- 7) donos
- 8) obširna 9) veleposestva
- 10) sosedje 11) ljuto
- 12) osovražen
- 13) čarovnija
- 14) njiva 15) zvabil
- 16) vzrok
- 17) obtožen, 18) sodišče 19) povabilen
- 20) sekira
- 21) važno 22) lemež
- 23) grablje 24) poljsko orodje
- 25) sodni prostor
- 26) peljal 27) tolste
- 28) dobro rejene 29) hlapce
- 30) dekle 31) nato
- 32) številno
- 33) takole 34) to
- 35) čarovniško sredstvo
- 36) trud 37) nočno bdenje
- 38) znojne kaplje
- 39) predstaviti
- 40) oproščen
- 41) delavnost 42) pohvaljen
- 43) vzor
- 44) postavljen.

Izreži in shrani!

* 100.000 Zrtev zračne vojne v Angliji. Angleški minister notranjih zadev, Morrison, je imel govor, v katerem je med drugim izjavil, da je v prvih treh letih trajanja sedanje vojne po nemških zračnih napadih umrlo 46.305 oseb, ranjenih pa je bilo 55.658 civilnih oseb.

* Odlikovan Spodnještajers. Gefreiter Alois Mertschnik iz Wuchern-a, ki je že lani dobil železni križ II. razreda za hrabro obnašanje pred sovražnikom, je bil nedavno odlikovan še z železnim križem I. razreda, to je Eisernes Kreuz I. Klasse.

* Lepa poteza. Nedavno so v Gonobitz-u priredili učenci glasbene šole gospe Stefanie Glik s sodelovanjem deklet Deutsche Jugend koncert v prid vojnizimske pomoči. Pri tem je nastopilo 11 učencev v starosti od 7 do 21 let na klavirju, s harmoniko in gosli. V skupinah so igrali lahke ljudske komade in se je ugotovilo, da gre za večinoma nadarjene učence. Prireditelj je vrgla za WHW 220 Reichsmark vstopnine.

* O poravnavi zadolžnic bivše jugoslovanske države. Kakor smo že v zadnji številki »Stajerskega Gospodarja« poročali, je šef civilne uprave na Spodnjem štajerskem v odredbenem in uradnem listu št. 98, z dne 25. septembra 1942 objavil razglas o poravnavi zadolžnic bivše Jugoslavije. Razglas sloni na dogovoru, ki ga je vlada Reich-a sklenila z nasledstvenimi državami bivše jugoslovanske države. Države naslednice bodo na podlagi člena 5. in 6. omenjenega dogovora ali pogodbe gotove lastnike notranjih ali zunanjih zadolžnic bivše Jugoslavije plačale z enim prispevkom. Na področju Reich-a dobijo lastniki nakaznice državnega zaklada Reich-a, to je Schatzanweisungen. Predpogoj za poravnavo je, da lastniki svoje zadolžnice prijavijo in odstopijo Reich-u. Da se to zgodi, je v interesu lastnikov samih. Zadolžnice lahko prijavijo in odstopijo, ne oziročaj se

pri tem na državljansko pripadnost lastnikov, vse naravne in juridične osebe (zasebniki, korporacije itd.), ki so dne 1. decembra 1941 imele svoja stanovanja in bivališča na področju Nemčije vključno protektorata Böhmen in Mähren, El-

sass-a, Lothringen-a, Luxemburg-a, Spodnje štajerske ter osvobojenih pokrajin Koroške in Kranjske. Predpogoj je, dokazilo, da so že dne 15. aprila 1941 bili lastniki zadolžnic. — Prijava in odstop zadolžnic se mora izvršiti potoni nekake kreditnega zavoda najkasneje do 15. oktobra 1942 pri zavodu Deutsche Reichsbank, Zeichnungsabteilung in Berlin, O 111. Za prijavo in odstop je uporabljati predpisane obrazce, ki se dobijo pri kreditnih zavodih. Besedilo celotnega razglašila o tej zadevi se na Spodnjem štajerskem lahko čita pri vsakem denarnem zavodu in pri vseh županskih uradih. V razglasu je tudi spispek zadolžnic, ki se bodo poravnale.

Kleine Anzeigen

Jedes Wort kostet für Stellengesuche 6 Rpf., das fettgedruckte Wort 26 Rpf. für Geld-, Realitätenverkehr, Briefwechsel u. Heirat 13 Rpf., das fettgedruckte Wort 40 Rpf. für alle übrigen Wortanzeigen 10 Rpf. das fettgedruckte Wort 30 Rpf. Der Wortpreis gilt bis zu 12 Buchstaben je Wort. Kennwortgebühr bei Abholung der Angebote 35 Rpf., bei Zusendung durch Post oder Boten 70 Rpf. Auskunftsgebühr für Anzeigen mit dem Vermerk: „Auskunft in der Verwaltung oder Geschäftsstelle“ 20 Rpf. — Anzeigenannahmeschluss: Donnerstag um 11 Uhr. „Kleine Anzeigen“ werden nur gegen Voreinsendung des Betrages (auch gültige Briefmarken) aufgenommen. Mindestgebühr für eine kleine Anzeige 1,- RM

ZU VERKAUFEN

Verkaufsanzeigen (Gebruuchtwaren) dürfen nur mehr mit Preisangabe veröffentlicht werden

Düngeskalk aller Art waggonweise sofort lieferbar durch die Firma Anton Birgmayr, Marburg (Drau), Tegetthoffstraße 74. Tel. 24-97 1384-3

Fahrbaren Benzin-Motor

Jessek-Faber, betriebsbereit, verkauft um 150 RM Bürgermeister von Neukirchen, Landkreis Cilli! 1427-3

Prima Simmentaler Kühe und Kelbinnen

sind am Samstag, den 10. Oktober, beim »Löwenwirt«, Schmiedplatz, Marburg/Dr., zu verkaufen. Prach. Nutzviehhandlung, Wildon. 1435-3

ZU KAUFEN GESUCHT

Abfälle Altpapier, Nadeln, Schnel-derabschnitte, Textilabfälle, Alteisen, Metall, Glasscherben, Tierhaare und Schafwolle kauft laufend jede Menge Alois Arbeiter, Marburg (Drau), Draugasse 5. 160-4

Klavier oder Harmonium

auch fehlerhaft, wird gekauft. Turin, Cilli, Grafeigasse 13. 1423-4

Obstwildlinge größere Menge im Herbst zu kaufen gesucht. Zuschriften unter »Herbstwildlinge« an die Verwaltung. 1414-4

STELLENGESUCHE

Verwalter sucht Stelle an einer Wirtschaft mit Wein-garten. Unter »Ekonon« an die Geschäftsstelle der Marburger Zeitung Cilli. 1424-5

Od 26. do 31. oktobra 1942

Deutsche Sparwache

Manj potrošiti — več varčevati

Stadt- und Kreissparkasse Marburg a. d. Drau

Hauptzweigstellen: Windischgraz, Windischfeistritz;
Zweigstellen: Mahrenberg, Gonobitz;
Annahmestellen: Rast, Pöltschach, Zellnitz a. d. Drau.

Kreissparkasse Cilli

Hauptzweigstellen: Rohitsch, Tüffer;
Annahmestellen: Praßberg, Rohitsch-Sauerbrunn, Schönstein, Wöllan.

Kreissparkasse Pettau

Hauptzweigstellen: Friedau, Leonhard i. B.
Annahmestelle: Polstrau.

Sparkasse in Radkersburg

Hauptzweigstelle: Luttenberg;
Annahmestelle: Radein.

Kreissparkasse Rann a. d. Save

Hauptzweigstellen: Drachenburg, Gurkfeld, Lichtenwald;
Annahmestelle: Reichenburg.

Kreissparkasse Trifail

Hauptzweigstellen: Hrastrnigg, Sagor.

Als Okonom in landw. Betrieb suche Anstellung. Anträge unter »Guter Landwirt« an die Verwaltung. 1400-5

Schneiderlehnmädchen

1½-jährig. Lehrzeit, sucht Lehrplatz wozu möglich mit Kost und Wohnung. STEFI ZWETKO, Setschow — Rohitsch-Sauerbrunn. 1427-5

Wildkastanien kauft wie alljährlich Arbeiter, Draugasse 5. Fernruf 26-23. 1412-4

OFFENE STELLEN

Vor Einstellung von Arbeitskräften muß die Zustimmung des zuständigen Arbeitsamtes eingeholt werden

Freiwillige für den Wachdienst in den besetzten Gebieten, auch Pensionisten, Rentner, jedoch unbescholten und einsatzfähig, im Alter von 24 bis 60, zu sofortigen Eintritt gesucht. Auskunft bei allen Arbeitsämtern und bei der Werbeleitung für die Ostmark: Thiel Rudolf, Werbeleiter, Graz, Sackstraße 27, Tel. 42-42, und Innsbruck, Hotel Mondschein, Mariahilf 6.

Hemdennäherinnen

werden sofort aufgenommen. Wäschefabrik Hido, Lang & Lichtenöcker, Cilli, Unterkötting. 1132-6

Mädchen und Bursche

von 14 Jahren aufwärts werden zwecks Ausbildung zum Facharbeiter gesucht. Die Aufnahme erfolgt nach Überprüfung durch das Arbeitsamt. Ebenso werden Frauen und Männer in allen Altersstufen als Arbeiter aufgenommen. Anzufragen bei Anton Pinter Marburg, Reiserstraße 16, oder Zwiirner Thesen. 1209-6

Winzer oder Meier

mit 4 Arbeitern ab 1. November gesucht. Johann Schunkowitsch, Naraple bei Monsberg. 1390-6

Meier wird gegen halbe Fechsung aufgenommen. Alois Gornik, Zellnitz an der Mur, Post Egydi. 1418-6

Hausgehilfin mit Kochkenntnissen wird aufgenommen. Anfragen in der Verwaltung. 1414-6

Mädchen für Alles

in mittleren Jahren, ehrlich, gute Behandlung, wird aufgenommen. Saria, Marburg (Drau), Schönerergasse 13. 1420-6

Hausgehilfin mit Kochkenntnissen dringend gesucht. — Anträge an: Regina Göttlich, Marburg (Drau), Kärntnerstraße 128. 1422-6

Bedienerin wird aufgenommen. — Luise Westermayer, Cilli, Spitalgasse. 1398-6

Verkäuferin oder Verkäufer

für größere Gemischtwarenhandlung auf dem Lande (Untersteiermark) wird sofort aufgenommen. Angebote an die Verwaltung unter »Verlässlich«, 1421-6

Tischlergehilfe- und Hilfsarbeiter

wird aufgenommen für Sesselerzeugung. R. Lirzer, Marburg (Drau), Bubakgasse Nr. 36. 1403-6

Nettes

Mädchen

zum Deutscherlernen und für Geschäftsarbeiten wird aufgenommen. Hutgeschäft Leyrer, Marburg, Herrengasse 22. 1402-6

Verkäuferin für ein Gemischtwarengeschäft am Lande wird sofort aufgenommen. — Zuschriften unter »Verkäuferin« an die Verw. 1404-6

Selbstständige Hosen- und Westenschneider sofort gesucht. Eventl. Heimarbeiter, die noch einige mitmachen können. Max Sabukoschek, Herrenschneiderei, Cilli, Ringstraße 2. 1429-6

Hausgehilfin auch Anfängerin, wird sofort aufgenommen. Urbanstraße 19, Marburg/Drau. 1434-6

Schmiedelehrjunge

wird bei Josef Wrbiak, Marburg/Drau, Berggasse 10, aufgenommen. 1433-6

Winzer mit vier Arbeitskräften gesucht. Vorzustellen Dr. Koschinegg, Pötschgau 91, bei Marburg. 1431-6

Ehrliches kinderliebendes, braves Mädchen sucht J. Löschnigg, Marburg (Drau), Tauriskerstraße 2/II. 1412-6

2 Lehrjungen werden sofort aufgenommen bei voller Verpflegung. Johann Gobetz, Ketenschmied, Cilli, Grazerstraße 18. 1411-6

Winzer mit 4—5 Arbeitskräften wird für Weingarten in der Umgebung Marburg gesucht. Anschrift in der Verwaltung. 1405-6

Tan-Lichtspiele Pettau

Von FREITAG bis einschl. MONTAG
tätlich 18.30 und 21 Uhr.

SONNTAG:

13.15, 15.30, 18.30 und 21 Uhr.

Der Ufa-Film:

MUTTERLIEBE

Für Jugendliche unter 14 Jahren nicht zu lassen!

Jeden Sonntag Vormittag, 10 Uhr: WOCHENSCHAU-Sondervorstellung!

Pierdeknecht wird aufgenommen bei Hans Roiko, Marburg (Drau), Drauweiler, Zwettendorferstraße Nr. 36. 1407-6

Schneiderlehrling wird bei voller Verpflegung bei Josef Gornik, Lendorf 64 bei Marburg (Drau), aufgenommen. 1408-6

Dienstmädchen für Wirtschaft am Lande wird sofort aufgenommen. Zuschriften unter »Gams« an die Verwaltung. 1409-6

Hausgehilfin mit Kochkenntnissen wird sofort aufgenommen. Zuschriften unter »Hotel« an die Verwaltung. 1410-6

Köchin wird sofort gesucht. Anfragen bei Frau Lotte Ehrlich, Marburg (Drau), Reitergasse 8. 1413-6

Schickes MÄDEL bis 16 Jahre alt, mit gutem Lehrzeugnis, mächtig der deutschen Sprache, wird sofort aufgenommen in ein größeres Geschäft. Kost und Wohnung im Hause. — Zuschriften an die Verw. unter »315« 1437-6

UNTERRICHT

10

Lernt deutsch

Lehrbücher stets Buchhandlung Scheidbach, Herrengasse 28, Marburg. 1401-10

HEIRAT

12

Fresches, blondes, alleinstehendes Fräulein mit gutem Pensionsbetrieb, 47 Jahre alt, sucht einen 40- bis 50-jährigen Beamten, Lehrer, pensionierten Gendarm zwecks späterer Ehe kennen zu lernen. Solche mit Sprachenkenntnissen bevorzugt. Anträge unter »Leoben 98333« an die Verwaltung. 1363-12

Witwer, Untersteirer,

56 Jahre alt, in sehr guter Stellung, gesund, solid, alleinstehend und vollkommen unabhängig, sucht wegen Mangels an Bekanntschaft auf diesem Wege zwecks Ehe ein gesundes, charaktervolles, anständiges, ernstdenkendes und sympathisches untersteirisches Fräulein oder eine Witwe. Bevorzugt werden jene vom Lande, ohne Rücksicht auf das Alter. Da Diskretion Ehrensache, werden nur Anträge mit voller Anschrift und möglichst mit Bild erbeten, alles andere geht in den Papierkorb. Anträge unter »Anständig« an die Verwaltung. 1432-12

FUNDE — VERLUSTE

Goldenes Armband

wurde in Cilli verloren. Abzugeben gegen gute Belohnung. Pillich Dorothea, Cilli, Schmuckgasse Nr. 22. 1425-13

Verloren! Zwischen Pettau und Schiltern ist ein Reisekorb mit der Adressbezeichnung »F. M.« vom Postauto verloren gegangen. Der ehrliche Finder wird gebeten diesen Reisekorb entweder beim Kaufmann Schurmann in Lichtenegg oder bei der Gendarmerie Lichtenegg oder Schiltern oder bei Fritz Wegscheider, Pettau, Brandgasse 3, gegen Belohnung abzugeben. 1426-13

Grüner

Hubertusmantel

am 28. August am Wege Leonhard—Malenberg (Georgen) verloren. Der ehrliche Finder möge ihm bei Josef Wochel, Schilanz 44 in Bühl, abgeben. 1416-13

Mädchen, 14 Jahre alt, am Wege von Neudorf bis Schleinitz bei Cilli, auf den Namen

Maria Zenne

abhanden gekommen. Nähere Beschreibung: braunes, kurzgeschnittenes Haar, braune Augen, buntes Kleid und Blaudruck-Schürze, ohne Schuhe. Wer näheres davon weiß, berichte dem Vater Tkaletz Stefan — Bahnhof Grubbel oder Gendarmerieposten. 1428-13

VERSCHIEDENES

14

Tages-Preise für jede Menge

Altmaschinen, Eisen, Metalle, Abfälle aller Art. Übernahme Abwracksbetriebe. — Lagernd große Auswahl Autoteile, Maschinenteile und Nutzseisen. Max Weiß — Nagystraße 14, Tel. 21-30. Vormalig Gustintschitsch. 1375-14

Prothesen jeder Art — Leder — Leichtmetall — Holz — orthopädische Apparate, Leibbinden, Gummistrümpfe, Bruchbänder erzeugt und liefert das führende Fachgeschäft F. E g g e r, Bandagen und Orthopädie, Lieferant sämtlicher Krankenanstalten u. Sozialinstitute. Marburg/Drau, Mellingerstraße 3, Cilli, Marktplatz 13. 762-14

Bueg-Lichtspiele

Marburg. - 61

GUSTI HUBER,
HANS HOLT,
HERMANN THIMIG,
THEO LINGEN

in dem verwickelten Lustspiel:

Macquerrite : 3

Für Jugendliche nicht zugelassen! 1436-1

Staatliche Lotterie - Einnahme
Ziehung der 1. Klasse am 16. u. 17. Oktober

WESIACK

Marburg (Drau) - Herrengasse 25
1289

Weinbauern ! Achtung !

Marken für Kupfervitriol und Kupferkalk wegen rechtzeitiger Belieferung übernimmt:

LEDERER & MELLITZER,
vorm. CHEMINDUSTRIE

1406 Marburg, Tegetthoffstr. 44

Die Anzeigen im Stajerski Gospodar
vermitteln mit grossem Erfolg!

Landes-Hypothekenanstalt für Steiermark

GRAZ, Radetzkystrasse Nr. 15

Hypotheken auf Grundbesitz
in Stadt und Land

CILLI, Postfach

Kommunaldarlehen

Siedlungsdarlehen

Haftung des Reichsgaues für sämtliche Verbindlichkeiten der Anstalt

Speisekartoffelversorgung

Das Landesernährungsamt Südmark gibt für die Reichsgaue Steiermark und Kärnten bekannt:

Mit Beginn der 41. Zuteilungsperiode sind die Verbraucher in den Besitz des Bezugsausweises für Speisekartoffeln für die 44. bis 51. Zuteilungsperiode gelangt. Damit haben sie Bezugsberechtigungen auf Speisekartoffeln bis zum 25. Juli 1943 in Händen.

Der laufende Bezug erfolgt wie bisher, indem der Kleinverteiler vor Beginn einer jeden Zuteilungsperiode den entsprechenden Bestellschein abtrennt und durch Aufdruck seines Firmenstempels die Übernahme der Bestellung anerkennt. Er hat die Bestellscheine dem zuständigen Ernährungsamt (Kartenstelle) gesammelt einzureichen, das über die Zahl der eingereichten Bestellscheine einen Bezugschein über »Speisekartoffeln«, der jedoch keine Mengenangabe enthalten darf, ausstellt. Bei der Abgabe von Speisekartoffeln sind die entsprechenden Wochenabschnitte des Bezugsausweises zu entwerfen, aber nicht abzutrennen. Dagegen sind die vom Ernährungsamt (Kartenstelle) mit dem Stempelaufdruck »Reisekarte« versehenen Einzelabschnitte abzutrennen und dem Ernährungsamt (Kartenstelle) zwecks Ausstellung eines Bezugscheines gleichfalls gesammelt einzureichen. Auf die mit »Reise« bezeichneten Abschnitte ist die gleiche Menge wie bei allen übrigen Einzelabschnitten abzugeben. Der auf diesen Einzelabschnitten aufgedruckte Gültigkeitszeitraum bleibt unbeachtet. Darüber hinaus erhalten aus bestimmten Gründen Verbraucher (darunter auch Wehrmachturlauber) auf Mengen lautende Berechtigungsscheine über Speisekartoffeln, die gleichfalls gesammelt dem Ernährungsamt (Kartenstelle) zur Umwandlung in einen Bezugschein eingereicht werden müssen.

Der jeweilige Wochensatz der wie bisher über den Großhandel bekanntgegeben wird, wurde mit 19. 10. 1942 reichseinheitlich mit 4,5 kg festgesetzt.

Einkellerung

Um die Vorratshaltung des Kartoffel-Groß- und Kleinhandels insbesondere während des Winters zu erleichtern, werden die Verbraucher wie im vergangenen Jahre aufgefördert, soweit möglich Kartoffeln selbst einzulagern.

Als Grundlage für die Einlagerung durch Einzelverbraucher ist je Kopf und Zuteilungsperiode eine Menge von 20 kg vorgesehen. Die Höchstmenge wurde dementsprechend für zehn Zuteilungsperioden reichseinheitlich mit 200 kg je Kopf festgesetzt.

Wer sich einen Vorrat im Höchstmaß von 200 kg anschafft (Volleinkellerung), schaltet sich dadurch vom laufenden Kartoffelbezug für die Zeit vom 19. 10. 1942 bis 25. 7. 1943 (zehn Zuteilungsperioden) ab.

Wer sich nur für einige Zuteilungsperioden des Winters mit Kartoffeln eindecken will, kann gegen entsprechenden Verzicht auf den laufenden Kartoffelbezug im Zeitraum vom 14. 12. 1942 bis 25. 7. 1943 auf Grundlage 20 kg je Zuteilungsperiode für so viele Zuteilungsperioden Kartoffeln

beziehen, als ihm beliebt. In jenen Zuteilungsperioden, für welche die Einlagerung gilt, ist ein laufender Kartoffelbezug dann nicht möglich.

Wer sich z. B. auf einen Bezugsausweis 80 kg Kartoffeln einlagert, soll die Wochenration auf diesen Bezugsausweis zunächst bis 13. 12. 1942 weiterbeziehen, ab 14. 12. 1942 wird der laufende Bezug auf vier Zuteilungsperioden eingestellt, weil für diesen Zeitraum der Lagervorrat zur Verfügung steht. Vom 5. 4. 1943 angefangen kann dann wieder laufend die Wochenration auf dem Bezugsausweis bezogen werden.

Der Kleinverteiler hat daher bei Volleinkellerung alle Bestellscheine des Haushaltes von den Bezugsausweisen abzutrennen und die Übernahme der Belieferung durch Aufdruck des Firmenstempels an der dafür vorgesehenen Stelle des Bezugsausweises anzuerkennen. Die entsprechenden Einzelabschnitte der Bezugsausweise hat er bei Belieferung zu entwerfen. Die Bestellscheine sind dem Ernährungsamt (Kartenstelle) und zwar getrennt von den bei ihm für den laufenden Bezug eingegangenen Scheinen, gesammelt einzureichen. Dieses stellt auf der Grundlage der eingereichten Bestellscheine einen Bezugschein A für »Speisekartoffeln« über die Gesamtmenge aus, wobei jeder Bestellschein mit 20 kg bewertet wird.

Bei Teileinkellerung soll der Kleinverteiler zur Entlastung der Wintervorräte beim Großhandel die Bestellscheine ab der 44. Zuteilungsperiode (14. 12. 1942) abtrennen.

Diejenigen Verbraucher, die ihre Lagerkartoffeln direkt vom Erzeuger (Bauer oder Landwirt) beziehen wollen, erhalten beim Ernährungsamt (Kartenstelle) Einkellerungsscheine zu 50 und zu 150 kg.

Der 50 kg-Schein kann auch bei einem Kleinverteiler eingelöst werden. Dadurch wird der Verbraucher in die Lage versetzt, die Zeit bis zum Bezug der Lagerkartoffeln zu überbrücken. Die beim Verteiler eingelösten Einkellerungsscheine für 50 kg sind dem Ernährungsamt (Kartenstelle) zur Umwandlung in einen Bezugschein A vorzulegen.

Einkellerungsscheine zu 150 kg können beim Verteiler nicht eingelöst werden.

Die Einzelverbraucher, die ihre Lagerkartoffeln beim Verteiler (Kleinverteiler oder Großverteiler) beziehen wollen, können die Kartoffeln sofort bestellen. Die Einzelverbraucher, die ihre Lagerkartoffeln beim Erzeuger bestellen wollen, können ab Montag, den 5. Oktober 1942, beim Ernährungsamt (Kartenstelle) Einkellerungsscheine lösen.

Der Kleinverteiler hat sämtliche, ihm vom Ernährungsamt (Kartenstelle) ausgestellten Bezugscheine A über Kartoffeln und zwar Erst- und Zweitschrift seinem Großverteiler weiterzugeben, der die Bestätigung auf der Zweitschrift unten abtrennt und ihm zurückreicht.

Die Großverteiler wurden über das von ihnen einzuhaltende Verfahren durch die Fachschaft unterrichtet. Die Verbraucher werden mit einem Merkblatt beteiligt.

Graz, 29. September 1942.

Landesernährungsamt Südmark

Obige Anordnung des Landesernährungsamtes Südmark ist auch für die Untersteiermark in Kraft gesetzt.

Graz, den 2. Oktober 1942.

**DER CHEF DER ZIVILVERWALTUNG IN DER
UNTERSTEIERMARK**

Der Beauftragte für Ernährung und Landwirtschaft

Im Auftrage: Lungershausen.